

Sygn. akt II AKa 102/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2013r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Barbara Lubańska-Mazurkiewicz

Sędziowie: SA – Jarosław Góral

SO (del.) – Małgorzata Janicz (spr.)

Protokolant: – st. sekr. sąd. Marzena Brzozowska

przy udziale Prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 r.

sprawy

1) S. K. (1) oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,

2) S. K. (2) oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,

3) M. C. (1) oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,

4) K. D. (1) oskarżonego z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,

5) D. A. (1) oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,

6) P. W. (1) oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.,

7) A. P. (1) oskarżonego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

8) H. S. (1) oskarżonego z art. 291 § 1 k.k., art. 306 k.k.,

9) D. P. (1) oskarżonego z art. 279 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w. W.

z dnia 27 sierpnia 2012 r. sygn. akt XVIII K 310/09

1. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że:

- poprawia błędną kwalifikację prawną czynów uzupełniając art. 65 kk o „§1” w pkt. III lit.k wyroku co do czynu przypisanego oskarżonym S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1) i K. D. (1), w pkt. XII lit.e wyroku co do czynu przypisanego M. C. (1) i K. D. (1), w pkt. XIII wyroku co do czynu przypisanego D. A. (1), pkt.XX lit.g wyroku co do czynu przypisanego A. P. (1);

- ustala, że czyn przypisany w wyroku w pkt. III h oskarżonym S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1) i K. D. (1) dokonany został na szkodę PPHU (...) i orzeczenie wydane na podstawie art. 46 § 1kk dotyczy tego pokrzywdzonego, nie zaś Spółki z o.o. (...) z siedzibą w W.;

- eliminuje art. 65kk z podstawy wymiaru kary za czyn przypisany oskarżonemu K. D. (1) w pkt. XV wyroku;

- na podstawie art. 63 §1kk na poczet wymierzonej oskarżonemu H. S. (1) w pkt. XXIII wyroku kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 19 lipca 2007r do dnia 21grudnia 2007r;

2. utrzymuje w mocy w pozostałej części wyrok wobec oskarżonych S. K. (1), S. K. (2), K. D. (1), D. A. (1), P. W. (1), A. P. (1), H. S. (1), D. P. (1) oraz w zaskarżonej części wobec oskarżonego M. C. (1);

3. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe należne za postępowanie odwoławcze w częściach na nich przypadających, w tym tytułem opłaty, 6300 zł od oskarżonego A. P. (1), 500 zł od oskarżonego H. S. (1), po 400zł od oskarżonych S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1) i M. C. (1), 300zł od oskarżonego D. A. (1), 600zł od K. D. (1), 1320 zł od oskarżonego D. P. (1);

4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. A., adw. T. N., adw. A. R. – Kancelarie Adwokackie w W. po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych , w tym 23% VAT, za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Postępowanie w przedmiotowej sprawie dotyczyło oskarżonych: S. K. (1), S. K. (2), M. C. (1), M. K. (1), K. D. (1), D. A. (1), P. W. (1), A. P. (1), H. S. (1), D. P. (1) i zostało prawomocnie zakończone wobec oskarżonego M. K. (1).

1. S. K. (1) oskarżony został o to, że:

I. w okresie od 13 marca 2007 roku do co najmniej 19 czerwca 2007 roku w W. i innych miastach na terenie kraju kierował wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (2) zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodziły ustalone i nieustalone osoby, zajmujące się kradzieżami i kradzieżami z włamaniem maszyn i urządzeń budowlanych na terenie Polski,

tj. o czyn z art. 258 § 3 k.k.

II. w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży z włamaniem maszyn i urządzeń budowlanych o znacznej wartości łącznej nie mniejszej niż 331 956 PLN przy czym:

- na przełomie 13 i 14 marca 2007 roku w B. Gm. M. wspólnie i w porozumieniu z D. P. (1), S. K. (2) i P. W. (1) oraz K. D. (1), po uprzednim przecięciu kłódek w kontenerach dokonał kradzieży z ich wnętrza zagęszczarek (...) i (...)R oraz innych elektronarzędzi o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 60 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w T. P.,

- na przełomie 11 i 14 maja 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (2) i D. P. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę J. M.,

- na przełomie 16 i 17 maja 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (2) i P. W. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w O.,

- na przełomie 23 i 24 maja 2007 roku w M. pow. P. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M., K. oraz S. K. (2) dokonał kradzieży młota wyburzeniowego o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 28 500 PLN na szkodę Z. K.,

- na przełomie 30 i 31 maja 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (2) i P. W. (1) dokonał kradzieży agregatu prądotwórczego (...) F. o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 7076 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w M. oraz zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 11 000 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. R.,

- na przełomie 31 maja i 01 czerwca 2007 roku z terenu bazy maszyn (...) Przedsiębiorstwa (...) w N. Gm. Z. znajdującej się przy trasie (...) R. - W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (2) i P. W. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w W.,

- na przełomie 04 i 05 czerwca 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (2) i P. W. (1) dokonał kradzieży młota wyburzeniowego typ (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 54 000 PLN na szkodę S. C. (1),

- na przełomie 06 i 07 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się w R. przy trasie (...) w okolicach M. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (2) i P. W. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w W.,

- na przełomie 06/08 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się przy ul. (...) w W. wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (2) i P. W. (1) oraz K. D. (1) i M. K. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki B. (...) oraz piły do cięcia betonu S. (...) o łącznej wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 6580 PLN na szkodę (...) M. B. (2) z siedzibą w R.,

- na przełomie 16 i 17 czerwca 2007 roku w D. B. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (2) i P. W. (1), dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 41 000 PLN oraz dwóch sztuk ubijaków (...) o łącznej wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 19 800 PLN na szkodę J. M.,

tj. o czyn z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

2. S. K. (2), oskarżony został o to, że:

I. w okresie od 13 marca 2007 roku do co najmniej 19 czerwca 2007 roku w W. i innych miastach na terenie kraju kierował wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1) zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodziły ustalone i nieustalone osoby, zajmujące się kradzieżami oraz kradzieżami z włamaniem maszyn i urządzeń budowlanych na terenie Polski,

tj. o czyn z art. 258 § 3 k.k.

II. w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży maszyn i urządzeń budowlanych znacznej wartości łącznej nie mniejszej niż 352 956 PLN przy czym:

- na przełomie 13 i 14 marca 2007 roku w B. Gm. M. wspólnie i w porozumieniu z D. P. (1), S. K. (1) i P. W. (1) oraz K. D. (1), po uprzednim przecięciu kłódek w kontenerach dokonał kradzieży z ich wnętrza zagęszczarek (...) i (...) (...) (...) oraz innych elektronarzędzi o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 60 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w T. P.,

- na przełomie 11 i 14 maja 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (1) i D. P. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę J. M.,

- na przełomie 16 i 17 maja 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (1) i P. W. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w O.,

- na przełomie 23 i 24 maja 2007 roku w M. pow. P. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M., K. oraz S. K. (1) dokonał kradzieży młota wyburzeniowego o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 28 500 PLN na szkodę Z. K.,

- na przełomie 30 i 31 maja 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (1) i P. W. (1) dokonał kradzieży agregatu prądotwórczego (...) F. o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 7076 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w M. oraz zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 11 000 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. R. po uprzednim włamaniu do kontenera poprzez ucięcie skobla,

- na przełomie 31 maja i 01 czerwca 2007 roku z terenu bazy maszyn (...) Przedsiębiorstwa (...) w N. gm. Z. znajdującej się przy trasie (...) R. - W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (1) i P. W. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w W.,

- na przełomie 04 i 05 czerwca 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (1) i P. W. (1) dokonał kradzieży młota wyburzeniowego typ (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 54 000 PLN na szkodę S. C. (1),

- na przełomie 06 i 07 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się w R. przy trasie (...) w okolicach M. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (1) i P. W. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w W.,

- na przełomie 06/08 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się przy ul. (...) w W. wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (1) i P. W. (1) oraz K. D. (1) i M. K. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki B. (...) oraz piły do cięcia betonu S. (...) o łącznej wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 6580 PLN na szkodę (...) M. B. (2) z siedzibą w R.,

- na przełomie 06 i 10 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się w M. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. D. (1) oraz P. W. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) 350 kg (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 21 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w I.,

- na przełomie 16 i 17 czerwca 2007 roku w D. B. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz P. W. (1) i S. K. (1), dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 41 000 oraz dwóch sztuk ubijaków (...) o łącznej wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 19 800 PLN na szkodę J. M.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. M. C. (1), oskarżony został o to, że:

I. w okresie od 01 grudnia 2006 roku do co najmniej 01 maja 2007 roku w W. i innych miastach na terenie kraju kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodziły ustalone i nieustalone osoby, zajmującą się kradzieżami maszyn i urządzeń budowlanych na terenie Polski,

tj. o czyn z art. 258 §3 k.k.

II. w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży maszyn i urządzeń budowlanych znacznej wartości łącznej nie mniejszej niż 166 750 PLN przy czym:

- na przełomie 12 i 13 marca 2007 roku w P. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i D. A. (1) dokonał kradzieży pompy do betonu tzw. „miksokreta” o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 13 000 PLN na szkodę (...) S.C. z siedzibą w P.,

- na przełomie 26 i 27 marca 2007 roku w Ś. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1), K. D. (1), D. A. (1) dokonał kradzieży pompy do betonu tzw. „miksokreta” o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 32 000 PLN na szkodę S. P.,

- na przełomie 16 i 17 kwietnia 2007 roku w K. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1), K. D. (1) i mężczyzną o nieustalonej tożsamości, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, dokonał kradzieży sprężarki (...) o nr rej. (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 47 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w K.,

- w dniu 23 kwietnia 2007 roku w B. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. D. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 14 000 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.,

- w dniu 27 kwietnia 2007 roku w C. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. D. (1) dokonał kradzieży urządzenia do tynkowania M.(...) (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 18 500 PLN na szkodę (...) O. H. z siedzibą w J. oraz piły do cięcia betonu (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 9850 PLN oraz zagęszczarki spalinowej (...) CT 36 (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 7400 PLN na szkodę PU (...) z siedzibą w L.,

- na przełomie 04 i 05 maja 2007 roku w K. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1), K. D. (1) i nieustalonym mężczyzną, co do którego materiały wyłączono do odrębnego postępowania, dokonał kradzieży (...) tzw. „miksokreta” o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 25 000 PLN na szkodę T. R.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

4. K. D. (1) oskarżony został o to, że:

I. w okresie od 01 grudnia 2006 roku do co najmniej 01 maja 2007 roku w W. i innych miastach na terenie kraju wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się kradzieżami maszyn i urządzeń budowlanych na terenie Polski kierowanej przez M. C. (1),

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży maszyn i urządzeń budowlanych o łącznej nie mniejszej niż 166 750 PLN przy czym:

- na przełomie 12 i 13 marca 2007 roku w P. wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), M. K. (1) i D. A. (1) dokonał kradzieży pompy do betonu tzw. „miksokreta” o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 13 000 PLN na szkodę (...) S.C. z siedzibą w P.,

- na przełomie 26 i 27 marca 2007 roku w Ś. wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), M. K. (1), D. A. (1) dokonał kradzieży pompy do betonu tzw. „miksokreta” o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 32 000 PLN na szkodę S. P.,

- na przełomie 16 i 17 kwietnia 2007 roku w K. wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), M. K. (1) i mężczyzną o nieustalonej tożsamości, dokonał kradzieży sprężarki (...) o nr rej. (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 47 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w K.,

- w dniu 23 kwietnia 2007 roku w B. wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1) i M. K. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 14 000 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.,

- w dniu 27 kwietnia 2007 roku w C. wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), M. K. (1) i nieustalonym mężczyzną dokonał kradzieży urządzenia do tynkowania M. (...) (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 18 500 PLN na szkodę (...) O. H. z siedzibą w J. oraz piły do cięcia betonu (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 9850 PLN oraz zagęszczarki spalinowej (...) (...) (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 7400 PLN na szkodę PU (...) z siedzibą w L.,

- na przełomie 04 i 05 maja 2007 roku w K. wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), M. K. (1) i nieustalonym mężczyzną, dokonał kradzieży (...) tzw. „miksokreta” o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 25 000 PLN na szkodę T. R.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

III. w okresie od 13 marca 2007 roku do co najmniej 19 czerwca 2007 roku w W. i innych miastach na terenie kraju wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się kradzieżami maszyn i urządzeń budowlanych na terenie Polski kierowanej przez S. K. (1) i S. K. (2) pseudonim (...),

tj. o czyn z art. 258 §1 k.k.

IV. w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie III, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży maszyn i urządzeń budowlanych znacznej wartości łącznej nie mniejszej niż 352 956 PLN przy czym:

- na przełomie 13 i 14 marca 2007 roku w B. Gm. M. wspólnie i w porozumieniu z D. P. (1), S. K. (2), S. K. (1) i P. W. (1), po uprzednim przecięciu kłódek w kontenerach dokonał kradzieży z ich wnętrza zagęszczarek (...) i (...) (...)R oraz innych elektronarzędzi o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 60 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w T. P.,

- na przełomie 11 i 14 maja 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i D. P. (1) oraz S. K. (2), S. K. (1) i P. W. (1), dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę J. M.,

- na przełomie 16 i 17 maja 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu M. K. (1) oraz S. K. (2), S. K. (1) i P. W. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w O.,

- na przełomie 23 i 24 maja 2007 roku w M. pow. P. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) oraz S. K. (1), S. K. (2) dokonał kradzieży młota wyburzeniowego o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 28 500 PLN na szkodę Z. K.,

- na przełomie 30 i 31 maja 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) oraz S. K. (2), S. K. (1) i P. W. (1), dokonał kradzieży agregatu prądotwórczego (...) F. o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 7076 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w M. oraz zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 11 000 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. R.,

- na przełomie 31 maja i 01 czerwca 2007 roku z terenu bazy maszyn (...) Przedsiębiorstwa (...) w N. gm. Z. znajdującej się przy trasie (...) R. - W. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) oraz S. K. (1), S. K. (2) i P. W. (1), dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w W.,

- na przełomie 04 i 05 czerwca 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) oraz S. K. (1), S. K. (2) i P. W. (1) dokonał kradzieży młota wyburzeniowego typ (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 54 000 PLN na szkodę S. C. (1),

- na przełomie 06 i 07 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się w R. przy trasie (...) w okolicach M. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) oraz S. K. (2), S. K. (1) i P. W. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w W.,

- na przełomie 06 i 08 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się przy ul. (...) w W. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) oraz S. K. (2), S. K. (1) i P. W. (1), dokonał kradzieży zagęszczarki B. (...) oraz piły do cięcia betonu S. (...) o łącznej wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 6580 PLN na szkodę (...) M. B. (2) z siedzibą w R.,

- na przełomie 06 i 10 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się w M. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) oraz S. K. (2) i P. W. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) 350 kg (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 21 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w I.,

- na przełomie 16 i 17 czerwca 2007 roku w D. B. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) oraz S. K. (2), P. W. (1) i S. K. (1), dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 41 000 oraz dwóch sztuk ubijaków (...) o łącznej wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 19 800 PLN na szkodę J. M.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

V. w dniu 12 kwietnia 2007 roku z terenu budowy mostu w O. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w O.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

5. D. A. (1) oskarżony został o to, że:

I. w okresie od 01 grudnia 2006 roku do co najmniej 01 maja 2007 roku w W. i innych miastach na terenie kraju wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nie ustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się kradzieżami maszyn i urządzeń budowlanych na terenie Polski kierowanej przez M. C. (1),

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży maszyn i urządzeń budowlanych o łącznej nie mniejszej niż 45 000 PLN przy czym:

- na przełomie 12 i 13 marca 2007 roku w P. wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), M. K. (1) i K. D. (1) dokonał kradzieży pompy do betonu tzw. „miksokreta” o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 13 000 PLN na szkodę (...) S.C. z siedzibą w P.,

- na przełomie 26 i 27 marca 2007 roku w Ś. wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), K. D. (1), M. K. (1) dokonał kradzieży pompy do betonu tzw. „miksokreta” o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 32 000 PLN na szkodę S. P.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k.

6. P. W. (1) oskarżony został o to, że:

I. w okresie od 13 marca 2007 roku do co najmniej 19 czerwca 2007 roku w W. oraz na terenie innych miejscowości na terenie kraju wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nie ustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się kradzieżami oraz kradzieżami z włamaniem maszyn i urządzeń budowlanych na terenie Polski kierowanej przez S. K. (1) i S. K. (2) pseudonim (...),

tj. o czyn z art. 258 §1 k.k.

II. w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży i kradzieży z włamaniem maszyn i urządzeń budowlanych znacznej wartości łącznej nie mniejszej niż 298 456 PLN przy czym:

- na przełomie 13 i 14 marca 2007 roku w B. gm. M. wspólnie i w porozumieniu z D. P. (1), S. K. (2), S. K. (1) oraz K. D. (1), po uprzednim przecięciu kłódek w kontenerach dokonał kradzieży z ich wnętrza zagęszczarek (...) i (...)R oraz innych elektronarzędzi o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 60 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w T. P.,

- na przełomie 16 i 17 maja 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (3) i S. K. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w O.,

- na przełomie 30 i 31 maja 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (3) i S. K. (1), dokonał kradzieży agregatu prądowłóczego (...) F. o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 7076 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w M. oraz zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 11 000 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. R. po uprzednim włamaniu do kontenera poprzez ucięcie skobla,

- na przełomie 31 maja i 01 czerwca 2007 roku z terenu bazy maszyn (...) Przedsiębiorstwa (...) w N. gm. Z. znajdującej się przy trasie (...) R. - W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (4) i S. K. (2), dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...)R. z siedzibą w W.,

- na przełomie 04 i 05 czerwca 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (1) i S. K. (2), dokonał kradzieży młota wyburzeniowego typ (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 54 000 PLN na szkodę S. C. (1),

- na przełomie 06 i 07 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się w R. przy trasie (...) w okolicach M. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (2) i S. K. (1), dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w W.,

- na przełomie 06 i 08 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się przy ul. (...) w W. wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (2), S. K. (1) oraz K. D. (1) dokonał kradzieży zagęszczarki B. (...) oraz piły do cięcia betonu S. (...) o łącznej wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 6580 PLN na szkodę (...) M. B. (2) z siedzibą w R., - na przełomie 06 i 10 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się w M. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. D. (1) oraz S. K. (2), dokonał kradzieży zagęszczarki (...) 350 kg (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 21 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w I., - na przełomie 16 i 17 czerwca 2007 roku w D. B. wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (2) i S. K. (1), dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 41 000 oraz dwóch sztuk ubijaków (...) o łącznej wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 19 800 PLN na szkodę J. M.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

7. **A. P. (1)** oskarżony został o to, że:

I. w okresie od 13 marca 2007 roku do 19 lipca 2007 roku w W. i N. działając w z góry powziętym zamiarze, w krótkich odstępach czasu, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu nabył pochodzące z przestępstw mienie znacznej wartości łącznej nie mniejszej niż 206 600 PLN wiedząc, że nabierane przedmioty pochodzą z czynów zabronionych popełnionych przez osoby trzecie na szkodę różnych podmiotów, przy czym:

- w dniu 13 marca 2007 roku nabył od M. C. (1), K. D. (1), M. K. (1) i D. A. (1) skradzioną tego dnia w P. pompę do betonu tzw. „miksokret” o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 13 000 PLN na szkodę (...) S.C. z siedzibą w P.,
- w dniu 27 marca 2007 roku nabył od M. C. (1), K. D. (1), M. K. (1) i D. A. (1) skradzioną tego dnia w Ś. pompę do betonu tzw. „miksokret” o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 32 000 PLN na szkodę S. P.,
- w dniu 23 kwietnia 2007 roku nabył od M. C. (1), K. D. (1) i M. K. (1) skradzioną tego dnia w B. zagęszczarkę (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 14 000 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.,
- w dniu 27 kwietnia 2007 roku nabył od M. C. (1), K. D. (1) i M. K. (1) skradzioną tego dnia w C. urządzenie do tynkowania M. 4Yo (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 18 500 PLN na szkodę (...) O. H. z siedzibą w J. oraz piłę do cięcia betonu (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 9850 PLN oraz zagęszczarki spalinowej (...) CT 36 (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 7400 PLN na szkodę PU (...) z siedzibą w L.,
- w dniu 05 maja 2007 roku nabył od M. C. (1), K. D. (1), M. K. (1) i nieustalonego mężczyzny skradzioną tego dnia w K. (...) tzw. „miksokret” o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 25 000 PLN na szkodę T. R.,
- w dniu 01 czerwca 2007 roku nabył od K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (2), S. K. (1) i P. W. (1) skradzioną tego dnia z terenu bazy maszyn (...) Przedsiębiorstwa (...) w N. gm. Z., znajdującej się przy trasie (...) R. - W. zagęszczarkę (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę (...) R. z siedzibą w W.,
- w dniu 5 czerwca 2007 roku nabył od K. D. (1) i M. K. (1) oraz S. K. (2), S. K. (1) i P. W. (1), skradziony tego dnia w W. młot wyburzeniowy typ (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 54 000 PLN na szkodę S. C. (1),
- w dniu 8 czerwca 2007 roku nabył od K. D. (1) oraz S. K. (2), S. K. (1) i P. W. (1), skradzioną tego dnia w W. zagęszczarkę B. (...) oraz piłę do cięcia betonu S. (...) o łącznej wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 6580 PLN na szkodę (...) M. B. (2) z siedzibą w R.

tj. o czyny z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

8. H. S. (1) oskarżony został o to, że:

I. w dniu 17 maja 2007 roku w W. nabył od K. D. (1), M. K. (1), S. K. (2), S. K. (1) i P. W. (1) zagęszczarkę (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN, wiedząc, iż pochodzi ona z przestępstwa, którego to dokonano na szkodę (...) z siedzibą w O. w dniu 16/17 maja 2007 roku w W., celem jej dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

II. w maju 2007 roku w S. zlecił nieustalonemu mężczyźnie, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, podrobienie tabliczki znamionowej zagęszczarki D. (...), przy czym podrobienie to polegało na wykonaniu nowej tabliczki znamionowej, w której w oryginalnych danych identyfikacyjnych zmieniono rok produkcji tego urządzenia z „2002” na „2004”, w celu osiągnięcia jej wyższej wartości przy ubezpieczeniu i tak podrobioną tabliczkę znamionową zamontował na przedmiotowej zagęszczarce przygotowując ją do ubezpieczenia, jednak zamiaru swego nie osiągnął z uwagi na zabezpieczenie tego urządzenia przez funkcjonariuszy Policji w czasie dokonanego w miejscu jego zamieszkania w Ł. przeszukania,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 306 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 1 k.k.

9. D. P. (1) oskarżony został o to, że:

I. w okresie od 13 marca 2007 roku do co najmniej 19 czerwca 2007 roku w W. i w innych miastach na terenie kraju wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nie ustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie

przestępczej zajmującej się kradzieżami i kradzieżami z włamaniem maszyn i urządzeń budowlanych na terenie Polski kierowanej przez S. K. (1) i S. K. (2) pseudonim (...),

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży i kradzieży z włamaniem maszyn i urządzeń budowlanych znacznej wartości łącznej nie mniejszej niż 86 000 PLN na szkodę różnych podmiotów, przy czym:

- na przełomie 13 i 14 marca 2007 roku w B. gm. M. wspólnie i w porozumieniu ze S. K. (2), S. K. (1) i P. W. (1) oraz K. D. (1), po uprzednim przecięciu kłódek w kontenerach dokonał kradzieży z ich wnętrza zagęszczarek (...) i (...) (...) (...) oraz innych elektronarzędzi o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 60 000 PLN na szkodę (...) z siedzibą w T. P.,

- na przełomie 11 i 14 maja 2007 roku w W. wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. D. (1) oraz S. K. (2), S. K. (1) i P. W. (1), dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 26 000 PLN na szkodę J. M.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Okręgowy w. W. wyrokiem z dnia 27 sierpnia 2012 r. sygn. akt XVIII K 310/09:

I. oskarżonych **S. K. (1) i S. K. (2)** w ramach czynów zarzuconych w pkt I uznał za winnych tego, że w okresie od co najmniej 13 marca 2007 roku do 19 czerwca 2007 roku w W. i innych miejscach na terenie Polski kierowali wspólnie i w porozumieniu ze sobą zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodziły ustalone i nieustalone osoby, zajmującą się kradzieżami i kradzieżami z włamaniem maszyn i urządzeń budowlanych na terenie Polski tj. czynu z art. 258 § 3 k.k., i za to skazał ich, oraz każdemu z nich na podstawie art. 258 § 3 k.k. wymierzył karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. **oskarżonych** K. D. (1) i M. K. (1) **w ramach czynów** zarzuconych w pkt III, oraz **P. W. (1)** w ramach czynu zarzuconego w pkt I uznał za winnych tego, że działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz nieustalonymi osobami brali udział w istniejącej w okresie od co najmniej 13 marca 2007 roku do 19 czerwca 2007 roku w W. zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodziły ustalone i nieustalone osoby, zajmującej się kradzieżami i kradzieżami z włamaniem maszyn i urządzeń budowlanych na terenie Polski, przy czym w grupie tej brali udział w okresie od 13 marca 2007 r. do 19 czerwca 2007 r., za wyjątkiem M. K. (1), który brał udział od 1 maja 2007 r. do 19 czerwca 2007 r., tj. czynu z art. 258 § 1 k.k., i za to skazał ich, oraz na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierzył **P. W. (1)** karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. **oskarżonych** S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1) w ramach czynów zarzuconych w pkt II zaś **K. D. (1) i M. K. (1)** w ramach czynów zarzuconych w pkt IV uznał za winnych tego, że działając w zorganizowanej grupie przestępczej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu, pomiędzy 13 marca 2007 r. i 17 czerwca 2007 r., jedynie M. K. (1) pomiędzy 11 maja 2007 r. i 17 czerwca 2007 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonali kradzieży i kradzieży z włamaniem maszyn i urządzeń budowlanych o znacznej wartości w następujący sposób:

a). **S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1), D. P. (1), K. D. (1)** w nocy z 13 na 14 marca 2007 roku w B. Gm. M., po uprzednim przecięciu kłódek w kontenerach dokonali kradzieży z włamaniem z ich wnętrza zagęszczarek (...) i (...) (...) (...) oraz innych elektronarzędzi o wartości 41843 PLN na szkodę (...) Spółka z o.o. z siedzibą w T. P.,

b). S. K. (1), S. K. (2), D. P. (1), K. D. (1) i M. K. (1) **w okresie 11-14 maja 2007** roku w W., dokonali kradzieży zagęszczarki (...) o wartości 24400 PLN na szkodę J. M.,

c) **S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1), K. D. (1) i M. K. (1)** w nocy z 16 na 17 maja 2007 roku w W., dokonali kradzieży zagęszczarki (...) o wartości 18915 PLN na szkodę (...) Spółka z o.o. z siedzibą w O.,

d) **S. K. (1), S. K. (2), K. D. (1) i M. K. (1)** w nocy z 23 na 24 maja 2007 roku w M. pow. P., przecinając siatkę w ogrodzeniu, dokonali kradzieży z włamaniem młota wyburzeniowego o wartości 37381 PLN na szkodę Z. K.,

e) **S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1), K. D. (1) i M. K. (1)** w nocy z 30 na 31 maja 2007 roku w W., dokonali włamania do kontenera w którym przechowywano maszyny i urządzenia, przecinając skobel w drzwiach zamkniętych na kłódkę i ukradli stamtąd agregat prądotwórczy (...) F. o wartości nie mniejszej niż 7076 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) z o.o. z siedzibą w M. oraz zagęszczarki (...) o wartości 11000 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.,

f) **S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1), K. D. (1) i M. K. (1)** w nocy z 31 maja na 1 czerwca 2007 roku z terenu bazy maszyn (...) Przedsiębiorstwa (...) w N. Gm. Z. znajdującej się przy trasie (...) R. - W., dokonali kradzieży zagęszczarki (...) o wartości 28490 PLN na szkodę (...) z siedzibą w W.,

g) **S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1), K. D. (1) i M. K. (1)** w nocy z 04 na 05 czerwca 2007 roku w W., dokonali kradzieży młota wyburzeniowego typ (...) o wartości 50 000 PLN na szkodę S. C. (1),

h) **S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1), K. D. (1) i M. K. (1)** w nocy z 6 na 7 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się w R. przy trasie (...) w okolicach M., dokonali kradzieży zagęszczarki (...) o wartości 18910 PLN na szkodę (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.,

i) **S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1), K. D. (1) i M. K. (1)** w okresie czasu od 6 do 8 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się przy ul. (...) w W., dokonali włamania do kontenera w którym przechowywano maszyny i urządzenia, przecinając kłódkę i ukradli stamtąd zagęszczarkę B. (...) oraz piłę do cięcia betonu S. (...) o łącznej wartości 7076 PLN na szkodę (...) M. B. (2) z siedzibą w R.,

j) **S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1), K. D. (1) i M. K. (1)** w nocy z 16 na 17 czerwca 2007 roku w D. B., dokonali włamania do garażu w którym przechowywano maszyny i urządzenia, i ukradli stamtąd zagęszczarkę (...) o wartości 39040 PLN oraz dwa ubijaki (...) o wartości 10980 PLN sztuka, łącznie 61000 PLN na szkodę J. M.,

k) **S. K. (2), P. W. (1), K. D. (1) i M. K. (1)** w okresie pomiędzy 6 a 10 czerwca 2007 roku z placu budowy znajdującego się w M., przecinając siatkę w ogrodzeniu, dokonali kradzieży z włamaniem zagęszczarki (...) 350 kg (...) o wartości w chwili kradzieży około 17600 PLN na szkodę (...) A. S. (1) z siedzibą w I., którym to czynem dokonali kradzieży mienia: S. K. (2) o łącznej wartości 323691 PLN, S. K. (1) o łącznej wartości 306091 PLN, P. W. (1) o łącznej wartości 261910 PLN, K. D. (1) o łącznej wartości 323691 PLN, M. K. (1) o łącznej wartości 281848 PLN, ponadto M. K. (1), czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne, którym to czynem S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1) i K. D. (1) wyczerpali dyspozycję czynu z art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. zaś M. K. (1) wyczerpał dyspozycję czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to skazał ich, zaś na podstawie art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 k.k. wymierzył oskarżonemu **S. K. (1)** karę 4 (czterech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonemu **S. K. (2)** karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonemu **P. W. (1)** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, oskarżonemu **K. D. (1)** karę 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 279 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt 3 k.k. w zw. z art. 65 k.k. oskarżonemu **M. K. (1)** karę 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. uniewinnił oskarżonego **D. P. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I zaś **K. D. (1)** od czynu zarzucanego w pkt V;

V. oskarżonego **D. P. (1)** w ramach czynu zarzucanego w pkt II uznał za winnego tego, że w nocy z 13 na 14 marca 2007 roku w B. Gm. M., działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1) i K. D. (1), po uprzednim przecięciu kłódek w kontenerach dokonał kradzieży z włamaniem z ich wnętrza zagęszczarek (...) i (...)R oraz innych elektronarzędzi o wartości 41843 PLN na szkodę (...) Spółka z o.o. z siedzibą w T. P., tj. czynu z art. 279 § 1 k.k.

i za to skazał go oraz na podstawie art. 279 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki w kwocie 30 (trzydziestu) złotych;

VI. oskarżonego **D. P. (1)** w ramach czynu zarzuczonego w pkt II uznał za winnego tego, że w okresie 11-14 maja 2007 roku w W., działając wspólnie i w porozumieniu z S. K. (1), S. K. (2), D. P. (1), K. D. (1) i M. K. (1), dokonał kradzieży zagęszczarki (...) o wartości 24400 PLN na szkodę J. M., tj. czynu z art. 278 § 1 k.k. i za to skazał go oraz na podstawie art. 278 §1 kk i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki w kwocie 30 (trzydziestu) złotych;

VII. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. wymierzył: oskarżonemu **S. K. (1)** karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonemu **S. K. (2)** karę łączną 4 (czterech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonemu **P. W. (1)** karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonemu **D. P. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 §1 k.k. wymierzył oskarżonemu **D. P. (1)** karę łączną grzywny w wysokości 170 (stu siedemdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki w kwocie 30 (trzydziestu) złotych;

IX. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 73 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej w pkt VII kary łącznej pozbawienia wolności oskarżonemu **D. P. (1)** na okres próby lat 5 (pięciu) i oddając go pod dozór kuratora;

X. oskarżonego **M. C. (1)** w ramach czynu zarzuczonego w pkt I uznał za winnego tego, że w okresie od 1 grudnia 2006 roku do 1 maja 2007 roku w W. i innych miejscach na terenie kraju, kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodziły ustalone i nieustalone osoby, zajmującą się kradzieżami maszyn i urządzeń budowlanych na terenie Polski, tj. czynu z art. 258 § 3 k.k., i za to skazał go, oraz na podstawie art. 258 §3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. **oskarżonych** K. D. (1), M. K. (1) i D. A. (1) **w** ramach czynów zarzuczonych w pkt I uznał za winnych tego, że w okresie od 01 grudnia 2006 roku do 1 maja 2007 roku w W. i innych miejscach na terenie Polski wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nie ustalonymi osobami brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się kradzieżami maszyn i urządzeń budowlanych na terenie Polski kierowanej przez M. C. (1), tj. czynu z art. 258 § 1 k.k., i za to skazał ich, oraz na podstawie art. 258 §1 kk wymierzył **D. A. (1)** karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XII. oskarżonych **M. C. (1), M. K. (1) i K. D. (1)** w ramach czynów zarzuczonych w pkt II uznał za winnych tego, że działając w zorganizowanej grupie przestępczej z ustalonymi i nieustalonymi osobami, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w krótkich odstępach czasu, pomiędzy 26 marca 2007 r. i 5 maja 2007 r., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonali kradzieży i kradzieży z włamaniem maszyn i urządzeń budowlanych o łącznej wartości 139354 PLN w następujący sposób:

a) **M. C. (1), K. D. (1), M. K. (1) i D. A. (1)** w nocy z 26 na 27 marca 2007 roku w Ś., przecinając siatkę w ogrodzeniu, dokonali kradzieży z włamaniem pompy do betonu tzw. „miksokreta” o wartości 32 000 PLN na szkodę S. P.,

b) **M. C. (1), K. D. (1) i M. K. (1)** w nocy z 16 na 17 kwietnia 2007 roku w K., przecinając siatkę w ogrodzeniu, dokonali kradzieży z włamaniem sprężarki (...) o nr rej. (...) o wartości 39040 PLN na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

c) **M. C. (1), K. D. (1) i M. K. (1)** w nocy z 20 na 21 kwietnia 2007 roku w B., dokonali kradzieży zagęszczarki (...) o wartości 17080 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.,

d) **M. C. (1), K. D. (1) i M. K. (1)** w dniu 27 kwietnia 2007 roku w C., dokonali kradzieży urządzenia do tynkowania M. (...) E. o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 18300 PLN na szkodę (...) O. H. z siedzibą w J. oraz kradzieży z włamaniem piły do cięcia betonu (...), poprzez przecięcie łańcucha zabezpieczającego, o wartości 10370 PLN oraz zacieraczki spalinowej (...) CT 36 (...) o wartości 7564 PLN na szkodę PU (...) A. S. (2) z siedzibą w L.,

e) **M. C. (1), K. D. (1) i M. K. (1)** w nocy z 4 na 5 maja 2007 roku w K., dokonali kradzieży (...) o wartości 15000 PLN na szkodę T. R., przy czym M. K. (1), czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne, którym to czynem M. C. (1) i K. D. (1) wyczerpali dyspozycję czynu z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. zaś M. K. (1) wyczerpał dyspozycję czynu z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to skazał ich, zaś na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 k.k. wymierzył oskarżonemu **M. C. (1)** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, oskarżonemu **K. D. (1)** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt 3 k.k. w zw. z art. 65 k.k. oskarżonemu **M. K. (1)** karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. oskarżonego **D. A. (1)** w ramach czynu zarzuconego w pkt II uznał za winnego tego, że w nocy z 26 na 27 marca 2007 roku w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), K. D. (1) i M. K. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej, przecinając siatkę w ogrodzeniu, dokonał kradzieży z włamaniem pompy do betonu tzw. „miksokreta” o wartości w chwili kradzieży nie mniejszej niż 32 000 PLN na szkodę S. P., tj. czynu art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. i za to skazał go oraz na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

XIV. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu **M. C. (1)** karę łączną 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, zaś oskarżonemu **D. A. (1)** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XV. na podstawie art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. wymierzył za czyny przypisane w pkt II i XI oskarżonemu **K. D. (1)** jedną karę 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVI. na podstawie art. 91 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu **K. D. (1)** karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył kary wymierzone w pkt III i XII i wymierzył oskarżonemu **M. K. (1)** karę łączną 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVIII. na podstawie art. 60 § 3 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 73 § 1 k.k. wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu **M. K. (1)** warunkowo zawiesił na okres próby lat 5 (pięciu) i oddał go pod dozór kuratora;

XIX. na podstawie art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt 4) k.k. w zw. z art. 65 k.k. wymierzył oskarżonemu **M. K. (1)** za czyny przypisane w pkt II i XI jedną karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wartość stawki w wysokości 30 (trzydziestu) złotych;

XX. oskarżonego **A. P. (1)** w ramach stawianego mu zarzutu uznał za winnego tego, że w okresie od dnia 27 marca 2007 roku do dnia 8 czerwca 2007 r. w N. i W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, nabył od przedstawicieli dwóch zorganizowanych grup przestępczych pochodzące z kradzieży i kradzieży z włamaniem mienie o wartości 185880 PLN lub pomagał w jego zbyciu, znając jego pochodzenie, w ten sposób, że:

a) w dniu 27 marca 2007 roku nabył skradzioną tego dnia w Ś. pompę do betonu tzw. „miksokret” o wartości 32000 PLN na szkodę S. P.,

b) w dniu 23 kwietnia 2007 roku nabył skradzioną tego dnia w B. zagęszczarkę (...) o wartości 17080 PLN na szkodę Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.,

c) w dniu 27 kwietnia 2007 roku nabył skradzione tego dnia w C. urządzenie do tynkowania M. (...) E. o wartości 18300 PLN na szkodę (...) O. H. z siedzibą w J. oraz piłę do cięcia betonu (...) o wartości 10370 PLN i zacieraczkę spalinową (...) CT 36 (...) o wartości 7564 PLN na szkodę PU (...) A. S. (2) z siedzibą w L.,

d) w dniu 05 maja 2007 r. nabył skradzioną tego dnia w K. (...) tzw. „miksokret” niż 15 000 PLN na szkodę T. R.,

e) w dniu 01 czerwca 2007 roku nabył skradzioną tego dnia z terenu bazy maszyn (...) Przedsiębiorstwa (...) w N. gm. Z., zagęszczarkę (...) o wartości 28490 PLN na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

f) w dniu 5 czerwca 2007 roku nabył skradziony tego dnia w W. młot wyburzeniowy typ (...) o wartości 50000 PLN na szkodę S. C. (1),

g) w dniu 8 czerwca 2007 roku nabył skradzioną tego dnia w W. zagęszczarkę B. (...) oraz piłę do cięcia betonu S. (...) o łącznej wartości 7076 PLN na szkodę (...) M. B. (2) z siedzibą w R., którym to czynem wyczerpał dyspozycję art.291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. i za to skazał go zaś na podstawie art.291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, ustalając wartość jednej stawki w kwocie 100 (stu) złotych;

XXI. oskarżonego **H. S. (1)** uznał za winnego tego, że w dniu 17 maja 2007 roku w W. nabył od K. D. (1), M. K. (1), S. K. (2), S. K. (1) i W. zagęszczarkę (...) o wartości 18915 PLN, wiedząc, iż pochodzi ona z kradzieży, której dokonano na szkodę (...) z siedzibą w O. w dniu 16/17 maja 2007 roku w W., celem jej dalszej odsprzedaży, którym to czynem wyczerpał dyspozycję art.291 § 1 k.k. i za to skazał go, zaś na podstawie art. 291 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wartość jednej stawki w kwocie 20 (dwudziestu) złotych;

XXII. oskarżonego **H. S. (1)** uznał za winnego tego, że w maju 2007 roku w S. zlecił nieustalonemu mężczyźnie podrobienie tabliczki znamionowej zagęszczarki D. (...), przy czym podrobienie to polegało na wykonaniu nowej tabliczki znamionowej, w której w oryginalnych danych identyfikacyjnych zmieniono rok produkcji tego urządzenia z „2002” na „2004”, którym to czynem wyczerpał dyspozycję art. 306 k.k. i za to skazał go, oraz na podstawie art. 306 k.k. wymierzył mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXIII. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu **H. S. (1)** karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXIV. na podstawie art. 46 §1 k.k. orzeka obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę:

- przez oskarżonych S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1), D. P. (1), K. D. (1) solidarnie na rzecz (...) Spółka z o.o. w T. P. kwoty (...) (czterdziestu jeden tysięcy osiemset czterdziestu trzech) złotych,

- przez oskarżonych S. K. (1), S. K. (2) solidarnie na rzecz Przedsiębiorstwa (...) Spółka z o.o. w M. kwoty (...) (siedem tysięcy siedemdziesiąt sześć) złotych,

- przez oskarżonych S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1), K. D. (1), M. K. (1) solidarnie na rzecz Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w W. kwoty (...) (jedenaście tysięcy) złotych,

- przez oskarżonych S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1), K. D. (1), M. K. (1) solidarnie na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwoty (...) (dwadzieścia osiem tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt) złotych,

- przez oskarżonych S. K. (1), S. K. (2), K. D. (1), M. K. (1) solidarnie na rzecz S. C. (1) w W. kwoty (...) (pięćdziesiąt tysięcy) złotych,

- przez oskarżonych S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1), K. D. (1) i M. K. (1) solidarnie na rzecz (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. kwoty (...) (osiemnaście tysięcy dziewięćset dziesięć) złotych,

- przez oskarżonych S. K. (2), P. W. (1), K. D. (1), M. K. (1) solidarnie na rzecz (...) A. S. (1) z siedzibą w I. kwoty (...) (siedemnaście tysięcy sześćset) złotych, przez oskarżonych M. C. (1), M. K. (1) i K. D. (1) solidarnie na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty (...) (trzydzieści dziewięć tysięcy czterdzieści) złotych przez oskarżonych M. C. (1), M. K. (1) i K. D. (1) solidarnie na rzecz Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. kwoty (...) (siedemnaście tysięcy osiemdziesiąt) złotych,

- przez oskarżonych M. C. (1), M. K. (1) i K. D. (1) solidarnie na rzecz (...) Spółka z o.o. z siedzibą w J. kwoty (...) (osiemnaście tysięcy trzysta) złotych, przez oskarżonych M. C. (1), M. K. (1) i K. D. (1) solidarnie na rzecz PU (...) A. S. (2) z siedzibą w L. kwoty (...) (siedem tysięcy pięćset sześćdziesiąt cztery) złote,

XXV. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet wymierzonych kar pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności:

- S. K. (1) od dnia 12 marca 2008 r. do dnia 9 czerwca 2008 r.,

- M. C. (1) od dnia 19 lipca 2007 r. do dnia 25 kwietnia 2008 r.,

- K. D. (1) od dnia 19 lipca 2007 r. do dnia 5 grudnia 2007 r., od dnia 9 stycznia 2009 r. do dnia 16 kwietnia 2009 r.,

- M. K. (1) od dnia 19 czerwca 2007 r. do dnia 11 lutego 2008 r.,

- D. A. (1) od dnia 19 lipca 2007 r. do dnia 28 sierpnia 2007 r., od dnia 7 września 2007 r. do dnia 21 września 2007 r., od dnia 21 listopada 2008 r. do dnia 26 lutego 2009 r.;

XXVI. zasądził od Skarbu Państwa tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu na rzecz adw. M. S. kwotę 3588 (trzy tysiące pięćset osiemdziesiąt osiem) złotych plus VAT, na rzecz adw. K. A. kwotę (...) (trzy tysiące trzysta dwanaście) złotych plus VAT, na rzecz adw. B. A. kwotę (...) (dwa tysiące osiemset dziewięćdziesiąt osiem) złotych plus VAT, na rzecz adw. T. N. kwotę (...) (trzy tysiące trzysta dwanaście) złotych plus VAT, na rzecz adw. G. O. kwotę (...) (dwa tysiące sześćset dwadzieścia dwa) złote plus VAT, na rzecz adw. A. R. kwotę 1200 (tysiąc dwieście) złotych plus VAT;

XXVII. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zasądził na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych od S. K. (1) kwotę 1700 (tysiąc siedemset) złotych, w tym 400 złotych opłaty, S. K. (2) kwotę 1700 (tysiąc siedemset) złotych, w tym 400 złotych opłaty, P. W. (1) kwotę 1700 (tysiąc siedemset) złotych, w tym 400 złotych opłaty, D. P. (1) kwotę 2620 (dwa tysiące sześćset dwadzieścia) złotych, w tym 1320 złotych opłaty, K. D. (1) kwotę 1900 (tysiąc dziewięćset) złotych, w tym 600 złotych opłaty, M. K. (1) kwotę 2230 (dwa tysiące dwieście trzydzieści) złotych, w tym 930 złotych opłaty, M. C. (1) kwotę 1700 (tysiąc siedemset) złotych, w tym 400 złotych opłaty, D. A. (1) kwotę 1600 (tysiąc sześćset) złotych, w tym 300 złotych opłaty, H. S. (1) kwotę 1200 (tysiąc dwieście) złotych, w tym 500 zł opłaty, A. P. (1) kwotę 7600 (siedem tysięcy sześćset), w tym 6000 złotych opłaty, a w pozostałym zakresie zwalnia ich od ich ponoszenia;

XXVIII. na podstawie na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 11, 14, 16 i 17

(k. 176-177 tom osobowy nr 15) wobec oskarżonego K. D. (1);

XXIX. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzekł zwrot osobie uprawnionej:

- M. K. (1) dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1 (k. 419 tom osobowy nr 1) oraz w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 9,12-16 (k.415-416 tom osobowy nr 1),

- D. A. (1) dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1-5 (k.172-173 tom osobowy nr 10),
- P. W. (1) dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1-2 (k.43 tom osobowy nr 8),
- M. C. (1) dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1-8 (k. 139 tom osobowy nr 7),
- S. K. (2) dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1-4 (k. 56 tom osobowy nr 6) oraz w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 1-5,8-16 (k.l331),
- A. M. dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 6-7 (k. 1331),
- R. M. dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1-2 (k.l384),
- A. P. (1) dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1-2 (k. 149 tom osobowy nr 12),
- K. D. (1) dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1-10,12,13,15 (k. 176-177 tom osobowy nr 15);

XXX. na podstawie art. 231 §1 k.p.k. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 2-4 (k. 1185), w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1 (k. 384), w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 2-4 (k. 122), w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1 (k. 684- 685), w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1 (kl. 785-786), w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1-5 (k. 865) przekazał do depozytu sądowego;

XXXI. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 7 (k. 415-416 tom osobowy nr 1), w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod poz. 1 (k.l185) oraz w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 1 (k. 235 tom osobowy nr 13) przekazał prokuratorowi.

Od powyższego wyroku apelację wnieśli obrońcy oskarżonych.

Obrońca oskarżonego S. K. (1) i S. K. (2) wyrokowi zarzucił:

I. Naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, a mianowicie:

1. art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k., 7 k.p.k., 410 k.p.k. i 424 k.p.k. - poprzez dowolną analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na:
  - przydaniu waloru pełnej wiarygodności wyjaśnieniom współoskarżonego M. K. (1), będących w istocie dowodem z tzw. „pomówienia” a które to winny zostać przez Sąd ocenione niezwykle rzetelnie i rozważnie, zaś ich wartość dowodowa powinna zostać zweryfikowana szczególnie wnikliwie;
  - bezzasadnym przyjęciu, iż dla oceny wartości dowodowej wyjaśnień M. K. (1) pozostaje bez znaczenia fakt, iż co do części opisywanych przez pomawiającego zdarzeń Prokuratura Okręgowa w. Ł., postanowieniem z dnia 7 maja 2008 r., w sprawie o sygn. akt V Ds.39/08 umorzyła postępowanie w sprawie z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie ich popełnienia albo wobec stwierdzenia, iż wskazywani przez M. K. (1) sprawcy opisywanych przez niego czynów nie popełnili i wynikających z tego faktu wątpliwości co do wiarygodności owego źródła dowodowego, których to wątpliwości bądź to Sąd nie dostrzegł, bądź też w sposób nieuprawniony rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego;

- bezzasadnym potraktowaniu, wbrew istniejącym dowodom, jako dowód posiłkowo wspierający twierdzenia pomawiającego dokonane w trakcie postępowania przygotowawczego przyznanie się oskarżonego do winy w zakresie zarzuconych mu następnie aktem oskarżenia czynów, w sytuacji gdy właściwa analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż akt ten podyktowany był sytuacją procesową w jakiej znalazł się oskarżony a nie rzeczywistą wolą dokonania samo denuncjacji przed organem procesowym;

2. art. 167 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. - poprzez zaniechanie inicjatywy dowodowej i nie wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy w tym – zaniechanie przeprowadzenia eksperymentu procesowego mającego na celu ustalenie czy zgodnie z depozycjami oskarżonego M. K. (1) możliwym było dokonanie w sposób przez niego opisany poszczególnych przestępstw kradzieży maszyn budowlanych w ramach tzw. grupy K. z uwagi na gabaryty skradzionych maszyn tj. ich wielkość, wagę i ilość skradzionych maszyn jednorazowo - przy uwzględnieniu wskazanego przez pomawiającego składu osobowego przy dokonywaniu poszczególnych kradzieży, środków technicznych jakimi mieli dysponować sprawcy, w szczególności czy możliwym było przetransportowanie maszyn budowlanych samochodem marki F. (...) należącym do oskarżonego K. D. (1) w zakresie czynu z pkt. III lit a wyroku oraz w zakresie pozostałych kradzieży przypisanych oskarżonemu w wyroku samochodem marki V. (...) należącym do braci K., w sytuacji gdy oskarżony S. K. (1) kwestionował swoje sprawstwo w zakresie przypisanych mu czynów kradzieży maszyn budowlanych;

3. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. - poprzez zbiorcze powoływanie dowodów jako podstawy dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych, bez analizy ich wzajemnej korelacji i zależności, w tym przede wszystkim dowodu z wyjaśnień współoskarżonego M. K. (1), które zostały przez Sąd przywołane w całości jako stanowiące podstawę do ustalenia stanu faktycznego, a będące dowodem z tzw. pomówienia, które jako zasadniczy dowód w oparciu o który Sąd meriti dokonał ustaleń faktycznych w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu - winny zostać ocenione w sposób wszechstronny i wnikliwy;

4. art. 6 k.p.k. w zw. z 167 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. oraz w zw. z art. 120 § 1 k.p.k. - poprzez bezzasadne pozostawienie bez rozpoznania wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego z dnia 18 października 2010 r. o wezwanie i bezpośrednio przesłuchanie w charakterze świadków osób przesłuchanych w toku postępowania przygotowawczego, a zawnioskowanych przez prokuraturę w akcie oskarżenia do ujawnienia w trybie art. 333 § 2 k.p.k. w sytuacji zmiany stanowiska procesowego oskarżonego, który przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i tym samym odpadnięcie przesłanki ustawowej w postaci niesprzeczności twierdzeń świadków i oskarżonego warunkującej możliwość ujawnienia zeznań świadków w trybie art. 333 § 2 k.p.k.;

5. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 333 § 2 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k. - poprzez nie znajdujące oparcia w procedurze karnej oddalenie na podstawie art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k. zawartego w akcie oskarżenia wniosku prokuratora w trybie art. 333 § 2 k.p.k. o ujawnienie przez odczytanie zeznań świadków, w sytuacji gdy przepis art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k. nie może stanowić podstawy oddalenia takiego wniosku z uwagi na fakt, iż art. 333 § 2 k.p.k. stanowi odstępstwo od zasady bezpośredniości i nie może być interpretowany przez Sąd w sposób rozszerzający gdyż sam w sobie zawiera enumeratywnie wymienione podstawy jego zastosowania;

6. W zakresie czynów przypisanych oskarżonemu w pkt III lita), b), e), i), i) wyroku:

- naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. art. 201 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. - poprzez bezzasadne przyjęcie, iż wydana w sprawie opinia dotycząca wyceny skradzionych maszyn budowlanych ma charakter opinii pełniej i jasnej, w sytuacji gdy została wydana przez osobę nie dysponującą odpowiednimi kwalifikacjami do jej wydania, bez analizy materiału dowodowego sprawy, w tym zeznań pokrzywdzonych dotyczących stanu maszyn budowlanych w chwili kradzieży oraz dokonanie wyceny maszyn jedynie w oparciu o ceny wywoławcze oferowane przez duże firmy sieciowe bez uwzględnienia części rynku maszyn budowlanych o charakterze indywidualnym w szczególności ofert sprzedaży na tzw. giełdach maszyn oraz bez uwzględnienia ofert w sprzedaży internetowej (allegro.pl) i prasowej (gratka);

- naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k., art. 410 k.p.k. oraz art. 424 k.p.k. - poprzez przyjęcie wartości skradzionych maszyn w wysokości wyższej aniżeli wynika to z wydanej w sprawie opinii biegłego, którą to Sąd uznał za wiarygodną i nie wyjaśnieniu w uzasadnieniu skarżonego wyroku z czego wynikają powyższe różnice w wartości maszyn oraz na jakiej podstawie Sąd rozpoznający sprawę meriti dokonał stosownego wyliczenia i w oparciu o jakie ustalenia faktyczne;

7. W zakresie czynów przypisanych oskarżonemu pkt. III lit c), d), wyroku:

- naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k.: poprzez zaniechanie ustalenia rzeczywistej wartości szkody w zakresie następujących maszyn budowlanych:

- zagęszczarki (...) na szkodę (...) z siedzibą w O. (czyn w nocy z 16 - 17 maja 2007 r. w W.);
- młota wyburzeniowego na szkodę Z. K. (czyn na przełomie 23 i 24 maja 2007 r. w M. pow. P.);
- młota wyburzeniowego typ (...) na szkodę S. C. (1) (czyn w nocy z 4 na 5 czerwca 2007 r.);
- zagęszczarki (...) na szkodę (...) z siedzibą w W. (czyn w nocy 6 na 7 czerwca 2007 r. w R.)

i bezzasadne przyjęcie, iż Sąd dysponuje wystarczającą wiedzą fachową do oceny wartości maszyn budowlanych podanej przez pokrzywdzonych, w sytuacji gdy zdarzenia miały miejsce w połowie 2007 r. - ergo - 5 lat temu, dotyczyły maszyn używanych, niejednokrotnie posiadających cechy szczególne, zindywidualizowane a pokrzywdzeni w toku postępowania karnego podawali różne ich wartości i zaniechanie w tym zakresie inicjatywy dowodowej przez Sąd;

II. Wynikający z powyższych naruszeń prawa procesowego - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę skarżonego rozstrzygnięcia i mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, iż oskarżony S. K. (1) dopuścił się czynów przypisanych mu w pkt. III lit. od a) do j) sentencji wyroku, podczas gdy przy prawidłowej ocenie zebranego materiału dowodowego w tym analizie wartości dowodowej relacji przedstawionej przez oskarżonego M. K. (1) - brak było podstaw do takiej oceny;

III. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę skarżonego rozstrzygnięcia i mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, iż oskarżony S. K. (1) kierował zorganizowaną grupą przestępczą przypisaną oskarżonemu w pkt. I wyroku oraz, aby zachowań z pkt. III od lit a do j dopuścił się w ramach tejże zorganizowanej grupy przestępczej - mimo, iż z całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie - nie wynikało, aby oskarżony S. K. (1) w jej ramach pełnił zindywidualizowaną rolę i akceptował wspólny cel takiej grupy, a także posiadał powiązania socjologiczne i psychologiczne z jej członkami, a w konsekwencji brak było podstaw do uznania, iż zachowanie oskarżonego miało cechy kierowania i działalności w zorganizowanej grupie przestępczej, a także, aby zaistniały cechy relewantne dla bytu takiej konstrukcji prawnej.

IV. W zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt III lit h: błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż skradziona maszyna w postaci zagęszczarki (...) została skradziona na szkodę (...) z siedzibą w W. (czyn w nocy 6 na 7 czerwca 2007 r. w R.) w sytuacji gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków J. K. (1) oraz J. L. wynika, iż maszyna ta była własnością J. K. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firma PPHU (...).

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu;

ewentualnie wniósł o:

- 1) uchylenie rozstrzygnięcia w zakresie kary łącznej wymierzonej oskarżonemu;
- 2) zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu aktem oskarżenia czynów.

Obrońca oskarżonego M. C. (1) wyrokowi zarzucił: rażąco niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa jakiego dokonał oskarżony oraz w relacji do celów, jakie kara ta powinna spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania, co wskazuje na konieczność zastosowania wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Wskazując na powyższe, w oparciu o art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k. **wniósł o:**

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania ewentualnie
2. uchylenie zaskarżonego orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego K. D. (1) zaskarżył wyrok na korzyść oskarżonego K. D. (1) w części obejmującej pkt. II, III, XI, XII, XV, XVI, XXIV i XXVII i wyrokowi zarzucił mogącą mieć wpływ na treść wyroku obrazę przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 k.p.k.), w szczególności art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k. polegającą na poczynieniu istotnych dla rozstrzygnięcia ustaleń faktycznych w oparciu o wyjaśnienia M. K. (1), w sytuacji, gdy dowód z tych wyjaśnień, jako jedynych wskazujących na sprawstwo oskarżonego K. D. (1), wobec odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania w postępowaniu sądowym, nie został przeprowadzony bezpośrednio przed sądem orzekającym, zaś ocena waloru dowodowego tych wyjaśnień przez sąd orzekający dokonana została w sposób dowolny, wewnętrznie sprzeczny oraz nie uwzględniający w wystarczającym stopniu wpływających na ocenę wiarygodności tych wyjaśnień okoliczności ujawnionych w toku postępowania.

Obrońca wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu zaskarżonym wyrokiem czynów,
- ewentualnie:
- uchylenie ww. wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w. W. do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego D. A. (1) zaskarżył wyrok, co do przypisanych D. A. (1) czynów w pkt XI oraz XIII oraz co do kary w pkt XIV, na korzyść oskarżonego D. A. (1) i zarzucił

- 1) mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę prawa procesowego tj. art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez pozostawienie wyroku bez rozstrzygnięcia czynu zarzucanego D. A. (1) w pkt I tiret I aktu oskarżenia, czym ograniczono oskarżonemu jego prawo do obrony,
- 2) mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę prawa procesowego tj. art. 7 k.p.k. oraz art. 424 k.p.k. poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów z naruszeniem zasad doświadczenia życiowego oraz logiki, przejawiającej się w szczególności w przyjęciu iż D. A. (1) brał udział w sposób zaangażowany w domniemanej zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez M. C. (1), przy jednoczesnej ocenie, iż D. P. (1) udziału w innej zorganizowanej grupie przestępczej nie brał, pomimo iż z ustalonego stanu faktycznego wynika podobna sytuacja obu w/w osób; ponadto Sąd sporządził lakoniczne uzasadnienie w zakresie argumentującym udział D. A. (1) w domniemanej zorganizowanej grupie przestępczej,
- 3) obrazę prawa materialnego tj. art. 258 § 1 k.p.k. poprzez jego błędną wykładnię, prowadzącą do uznania iż D. A. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej.

Wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność kary orzeczonej w stosunku do D. A. (1) za przypisany mu czyn nr XI.

Mając powyższe zarzuty na uwadze wniósł o:

- 1) zmianę w stosunku do D. A. (1) wyroku w zaskarżonym wyżej zakresie, poprzez uniewinnienie go od przypisanych mu w zaskarżonym wyroku czynów,
- 2) ewentualnie o uchylenie w stosunku do D. A. (1) w zaskarżonym wyżej zakresie, zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w. W. jako Sądowi pierwszej instancji.

Obrońca oskarżonego P. W. (1) zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego w całości.

Zarzucił:

I. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, a mianowicie:

1. art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k., 7 k.p.k., 410 k.p.k. i 424 k.p.k. - poprzez dowolną analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na:
  - przydaniu waloru pełnej wiarygodności wyjaśnieniom współoskarżonego M. K. (1), będących w istocie dowodem z tzw. „pomówienia”, a które to winny zostać przez Sąd ocenione niezwykle rzetelnie i rozważnie, zaś ich wartość dowodowa powinna zostać zweryfikowana szczególnie wnikliwie;
  - bezzasadnym przyjęciu, iż dla oceny wartości dowodowej wyjaśnień M. K. (1) pozostaje bez znaczenia fakt, iż co do części opisywanych przez pomawiającego zdarzeń Prokuratura Okręgowa w. Ł., postanowieniem z dnia 7 maja 2008 r., w sprawie o sygn. akt V Ds.39/08 umorzyła postępowanie w sprawie z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie ich popełnienia albo wobec stwierdzenia, iż wskazywani przez M. K. (1) sprawcy opisywanych przez niego czynów nie popełnili i wynikających z tego faktu wątpliwości co do wiarygodności owego źródła dowodowego, których to wątpliwości bądź to Sąd nie dostrzegł, bądź też w sposób nieuprawniony rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego;
  - bezzasadnym potraktowaniu, wbrew istniejącym dowodom, jako dowód posiłkowo wspierający twierdzenia pomawiającego dokonane w trakcie postępowania przygotowawczego przyznanie się oskarżonego do winy w zakresie zarzuconych mu następnie aktem oskarżenia czynów, w sytuacji gdy właściwa analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż akt ten podyktowany był sytuacją procesową w jakiej znalazł się oskarżony a nie rzeczywistą wolą dokonania samo denuncjacji przed organem procesowym;
2. art. 167 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. - poprzez zaniechanie inicjatywy dowodowej i nie wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy w tym – zaniechanie przeprowadzenia eksperymentu procesowego mającego na celu ustalenie czy zgodnie z depozycjami oskarżonego M. K. (1) możliwym było dokonanie w sposób przez niego opisany poszczególnych przestępstw kradzieży maszyn budowlanych w ramach tzw. grupy K. z uwagi na gabaryty skradzionych maszyn tj. ich wielkość, wagę i ilość skradzionych maszyn jednorazowo - przy uwzględnieniu wskazanego przez pomawiającego składu osobowego przy dokonywaniu poszczególnych kradzieży, środków technicznych jakimi mieli dysponować sprawcy, w szczególności czy możliwym było przetransportowanie maszyn budowlanych samochodem marki F. (...) należącym do oskarżonego K. D. (1) w zakresie czynu z pkt. III lit a wyroku oraz w zakresie pozostałych kradzieży przypisanych oskarżonemu w wyroku samochodem marki V. (...) należącym do braci K., w sytuacji gdy oskarżony P. W. (1) kwestionował swoje sprawstwo w zakresie przypisanych mu czynów kradzieży maszyn budowlanych;
3. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. - poprzez zbiorcze powoływanie dowodów jako podstawy dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych, bez analizy ich wzajemnej korelacji i zależności, w tym przede wszystkim dowodu z wyjaśnień współoskarżonego M. K. (1), które zostały przez Sąd przywołane w całości jako stanowiące podstawę do ustalenia stanu faktycznego, a będące dowodem z tzw. pomówienia, które jako

zasadniczy dowód w oparciu o który Sąd meriti dokonał ustaleń faktycznych w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu - winny zostać ocenione w sposób wszechstronny i wnikliwy;

4. art. 6 k.p.k. w zw. z 167 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. oraz w zw. z art. 120 § 1 k.p.k. - poprzez bezzasadne pozostawienie bez rozpoznania wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego z dnia 18 października 2010 r. o wezwanie i bezpośrednio przesłuchanie w charakterze świadków osób przesłuchanych w toku postępowania przygotowawczego, a zawnioskowanych przez prokuraturę w akcie oskarżenia do ujawnienia w trybie art. 333 § 2 k.p.k. w sytuacji zmiany stanowiska procesowego oskarżonego, który przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i tym samym odpadnięcie przesłanki ustawowej w postaci niesprzeczności twierdzeń świadków i oskarżonego warunkującej możliwość ujawnienia zeznań świadków w trybie art. 333 § 2 k.p.k.;

5. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 333 § 2 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k. - poprzez nie znajdujące oparcia w procedurze karnej oddalenie na podstawie art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k. zawartego w akcie oskarżenia wniosku prokuratora w trybie art. 333 § 2 k.p.k. o ujawnienie przez odczytanie zeznań świadków, w sytuacji gdy przepis art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k. nie może stanowić podstawy oddalenia takiego wniosku z uwagi na fakt, iż art. 333 § 2 k.p.k. stanowi odstępstwo od zasady bezpośredniości i nie może być interpretowany przez Sąd w sposób rozszerzający gdyż sam w sobie zawiera enumeratywnie wymienione podstawy jego zastosowania;

6. W zakresie czynów przypisanych oskarżonemu w pkt III lit. a), e), i), j) wyroku:

- naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. - poprzez bezzasadne przyjęcie, iż wydana w sprawie opinia dotycząca wyceny skradzionych maszyn budowlanych ma charakter opinii pełnej i jasnej, w sytuacji gdy została wydana przez osobę nie dysponującą odpowiednimi kwalifikacjami do jej wydania, bez analizy materiału dowodowego sprawy, w tym zeznań pokrzywdzonych dotyczących stanu maszyn budowlanych w chwili kradzieży oraz dokonanie wyceny maszyn jedynie w oparciu o ceny wywoławcze oferowane przez duże firmy sieciowe bez uwzględnienia części rynku maszyn budowlanych o charakterze indywidualnym w szczególności ofert sprzedaży na tzw. giełdach maszyn oraz bez uwzględnienia ofert w sprzedaży internetowej (allegro.pl) i prasowej (gratka);

- naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k., art. 410 k.p.k. oraz art. 424 k.p.k. - poprzez przyjęcie wartości skradzionych maszyn w wysokości wyższej aniżeli wynika to z wydanej w sprawie opinii biegłego, którą to Sąd uznał za wiarygodną i nie wyjaśnieniu w uzasadnieniu skarżonego wyroku z czego wynikają powyższe różnice w wartości maszyn oraz na jakiej podstawie Sąd rozpoznający sprawę meriti dokonał stosownego wyliczenia i w oparciu o jakie ustalenia faktyczne;

7. W zakresie czynów przypisanych oskarżonemu pkt. III lit c), g), h) wyroku:

- naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k.: poprzez zaniechanie ustalenia rzeczywistej wartości szkody w zakresie następujących maszyn budowlanych:
- zagęszczarki (...) na szkodę (...) z siedzibą w O. (czyn w nocy z 16 - 17 maja 2007 r. w W.);
- młota wyburzeniowego typ (...) na szkodę S. C. (2) (czyn w nocy z 4 na 5 czerwca 2007 r.);
- zagęszczarki (...) na szkodę (...) z siedzibą w W. (czyn w nocy 6 na 7 czerwca 2007 r. w R.) i bezzasadne przyjęcie, iż Sąd dysponuje wystarczającą wiedzą fachową do oceny wartości maszyn budowlanych podanej przez pokrzywdzonych, w sytuacji gdy zdarzenia miały miejsce w połowie 2007 r. - ergo - 5 lat temu, dotyczyły maszyn używanych, niejednokrotnie posiadających cechy szczególne, zindywidualizowane a pokrzywdzeni w toku postępowania karnego podawali różne ich wartości i zaniechanie w tym zakresie inicjatywy dowodowej przez Sąd;

II. Wynikający z powyższych naruszeń prawa procesowego:

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu przez Sąd, iż osoba określana przez M. K. (1) jako (...) to P. W. (1), w sytuacji gdy takiej tezy nie można wywieść ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego;

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę skarżonego rozstrzygnięcia i mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, iż oskarżony P. W. (1) dopuścił się czynów przypisanych mu w pkt. III lit. a, c, e, f, g, i, j sentencji wyroku, podczas gdy przy prawidłowej ocenie zebranego materiału dowodowego w tym analizie wartości dowodowej relacji przedstawionej przez oskarżonego M. K. (1) - brak było podstaw do takiej oceny;

IV. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę skarżonego rozstrzygnięcia i mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, iż oskarżony P. W. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej przypisanej oskarżonemu w pkt. I wyroku oraz, aby zachowań z pkt. III lit a, c, e, f, g, i, j dopuścił się w ramach tejże zorganizowanej grupy przestępczej - mimo, iż z całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie - nie wynikało, aby oskarżony P. W. (1) w jej ramach pełnił

zindywidualizowaną rolę i akceptował wspólny cel takiej grupy, a także posiadał powiązania socjologiczne i psychologiczne z jej członkami, a w konsekwencji brak było podstaw do uznania, iż zachowanie oskarżonego miało cechy działalności w zorganizowanej grupie przestępczej, a także, aby zaistniały cechy relewantne dla bytu takiej konstrukcji prawnej.

V. W zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt III lit h: błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż skradziona maszyna w postaci zagęszczarki (...) została skradziona na szkodę (...) z siedzibą w W. (czyn w nocy 6 na 7 czerwca 2007 r. w R.) w sytuacji gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków J. K. (1) oraz J. L. wynika, iż maszyna ta była własnością J. K. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firma PPHU (...).

Obrońca wniosł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu;
- uchylenie rozstrzygnięcia w zakresie kary łącznej wymierzonej oskarżonemu;
- zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu czynów.

Obrońca oskarżonego A. P. (1) zaskarżył wyrok w części dotyczącej oskarżonego A. P. (1) – w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. Naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, a mianowicie:

1. art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k., 7 k.p.k., 410 k.p.k. i 424 k.p.k. - poprzez dowolną analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na:
  - przydaniu waloru pełnej wiarygodności wyjaśnieniom współoskarżonego M. K. (1), będących w istocie dowodem z tzw. „pomówienia”, a które to winny zostać przez Sąd ocenione niezwykle rzetelnie i rozważnie, zaś ich wartość dowodowa powinna zostać zweryfikowana szczególnie wnikliwie;
  - bezzasadnym przyjęciu, iż dla oceny wartości dowodowej wyjaśnień M. K. (1) pozostaje bez znaczenia fakt, iż co do części opisywanych przez pomawiającego zdarzeń Prokuratura Okręgowa w. Ł., postanowieniem z dnia 7 maja 2008 r., w sprawie o sygn. akt V Ds.39/08 umorzyła postępowanie w sprawie z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie ich popełnienia albo wobec stwierdzenia, iż wskazywani przez M. K. (1) sprawcy opisywanych przez niego czynów nie popełnili i wynikających z tego faktu wątpliwości co do wiarygodności owego źródła dowodowego, których to wątpliwości bądź to Sąd nie dostrzegł, bądź też w sposób nieuprawniony rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego;

- bezzasadnym potraktowaniu, wbrew istniejącym dowodom, jako dowód posiłkowo wspierający twierdzenia pomawiającego dokonane w trakcie postępowania przygotowawczego przyznanie się oskarżonego do winy w zakresie zarzuconych mu następnie aktem oskarżenia czynów, w sytuacji gdy właściwa analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż akt ten podyktowany był sytuacją procesową w jakiej znalazł się oskarżony a nie rzeczywistą wolą dokonania samo denuncjacji przed organem procesowym;

2. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. - poprzez zbiorcze powoływanie dowodów jako podstawy dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych, bez analizy ich wzajemnej korelacji i zależności, w tym przede wszystkim dowodu z wyjaśnień współoskarżonego M. K. (1), które zostały przez Sąd przywołane w całości jako stanowiące podstawę do ustalenia stanu faktycznego, a będące dowodem z tzw. pomówienia, które jako zasadniczy dowód w oparciu o który Sąd meriti dokonał ustaleń faktycznych w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu - winny zostać ocenione w sposób wszechstronny i wnikliwy;

3. art. 6 k.p.k. w zw. z 167 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. oraz w zw. z art. 120 § 1 k.p.k. - poprzez bezzasadne pozostawienie bez rozpoznania wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego z dnia 18 października 2010 r. o wezwanie i bezpośrednio przesłuchanie w charakterze świadków osób przesłuchanych w toku postępowania przygotowawczego, a zawnioskowanych przez prokuraturę w akcie oskarżenia do ujawnienia w trybie art. 333 § 2 k.p.k. w sytuacji zmiany stanowiska procesowego oskarżonego, który przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i tym samym odpadnięcie przesłanki ustawowej w postaci niesprzeczności twierdzeń świadków i oskarżonego warunkującej możliwość ujawnienia zeznań świadków w trybie art. 333 § 2 k.p.k.;

4. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 333 § 2 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k. - poprzez nie znajdujące oparcia w procedurze karnej oddalenie na podstawie art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k. zawartego w akcie

oskarżenia wniosku prokuratora w trybie art. 333 § 2 k.p.k. o ujawnienie przez odczytanie zeznań świadków, w sytuacji gdy przepis art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k. nie może stanowić podstawy oddalenia takiego wniosku z uwagi na fakt, iż art. 333 § 2 k.p.k. stanowi odstępstwo od zasady bezpośredniości i nie może być interpretowany przez Sąd w sposób rozszerzający gdyż sam w sobie zawiera enumeratywnie wymienione podstawy jego zastosowania;

5. W zakresie czynów przypisanych oskarżonemu w pkt XX lit b), c) wyroku:

- naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. - poprzez bezzasadne przyjęcie, iż wydana w sprawie opinia dotycząca wyceny skradzionych maszyn budowlanych ma charakter opinii pełnej i jasnej, w sytuacji gdy została wydana przez osobę nie dysponującą odpowiednimi kwalifikacjami do jej wydania, bez analizy materiału dowodowego sprawy, w tym zeznań pokrzywdzonych dotyczących stanu maszyn budowlanych w chwili kradzieży oraz dokonanie wyceny maszyn jedynie w oparciu o ceny wywoławcze oferowane przez duże firmy sieciowe bez uwzględnienia części rynku maszyn budowlanych o charakterze indywidualnym w szczególności ofert sprzedaży na tzw. giełdach maszyn oraz bez uwzględnienia ofert w sprzedaży internetowej (allegro.pl) i prasowej (gratka);

- naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k., art. 410 k.p.k. oraz art. 424 k.p.k. - poprzez przyjęcie wartości skradzionych maszyn w wysokości wyższej aniżeli wynika to z wydanej w sprawie opinii biegłego, którą to Sąd uznał za wiarygodną i nie wyjaśnieniu w uzasadnieniu skarżonego wyroku z czego wynikają powyższe różnice w wartości maszyn oraz na jakiej podstawie Sąd rozpoznający sprawę meriti dokonał stosownego wyliczenia i w oparciu o jakie ustalenia faktyczne;

6. W zakresie czynów przypisanych oskarżonemu pkt. III lit a, d, f wyroku:

- naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. i art. 410 k.p.k.: poprzez zaniechanie ustalenia rzeczywistej wartości szkody w zakresie następujących maszyn budowlanych:

- pompy do betonu skradziona na szkodę S. P. (czyn w nocy z 26 - 27 marca 2007 r. w Ś.);

- pompy do betonu skradziona na szkodę T. R. (czyn w nocy z 4 - 5 maja 2007 r. w K.);
- młota wyburzeniowego typ (...) na szkodę S. C. (2) (czyn w nocy z 4 na 5 czerwca 2007 r.);

i bezzasadne przyjęcie, iż Sąd dysponuje wystarczającą wiedzą fachową do oceny wartości maszyn budowlanych podanej przez pokrzywdzonych, w sytuacji gdy zdarzenia miały miejsce w połowie 2007 r. - ergo - 5 lat temu, dotyczyły maszyn używanych, niejednokrotnie posiadających cechy szczególne, zindywidualizowane a pokrzywdzeni w toku postępowania karnego podawali różne ich wartości i zaniechanie w tym zakresie inicjatywy dowodowej przez Sąd;

II. Wynikający z powyższych naruszeń prawa procesowego - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę skarżonego rozstrzygnięcia i mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, iż oskarżony A. P. (1) dopuścił się czynów przypisanych mu w pkt. XX lit. od a) - g) sentencji wyroku, podczas gdy przy prawidłowej ocenie zebranego materiału dowodowego w tym analizie wartości dowodowej relacji przedstawionej przez oskarżonego M. K. (1) - brak było podstaw do takiej oceny;

III. Rażąca niewspółmierność (surowość) orzeczonej wobec oskarżonego A. P. (1) kary, przekraczającą swoją dolegliwością stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, a wyrażającą się w nadmiernym wyeksponowaniu po stronie oskarżonego okoliczności obostrzających, a nadto braku należytego uwzględnienia przesłanki łagodzącej w postaci niekaralności oskarżonego.

Obrońca wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu;
- uchylenie rozstrzygnięcia w zakresie kary łącznej wymierzonej oskarżonemu;
- zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu aktem oskarżenia czynów.

Obrońca oskarżonego H. S. (1) zaskarżył wyrok w części, tj. w pkt XXI i XXII i zaskarżonemu wyrokowi zarzucił

I. obrazę przepisów postępowania karnego, co miało wpływ na treść wydanego orzeczenia tj.:

1) art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez niewskazanie szczegółowo, które z dowodów przeprowadzonych w niniejszym postępowaniu, Sąd uznał za wiarygodne i na których oparł rozstrzygnięcie w zakresie winy oskarżonego;

2) art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie przy uzasadnieniu orzeczenia rozważań w zakresie przyjętej kwalifikacji prawnej czynu, a zwłaszcza możliwości zakwalifikowania zachowania oskarżonego jako wypadku mniejszej wagi, w zakresie czynu z art. 291 § 1 k.k.;

3) art. 424 § 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez lakoniczne uzasadnienie wymiaru kary, wymierzonej oskarżonemu H. S. (1), pozostające w sprzeczności z wcześniejszymi ustaleniami w zakresie przyjętej przez Sąd I instancji społecznej szkodliwości obu czynów oraz brak uzasadnienia wymiaru orzeczonej w stosunku do oskarżonego H. S. (1) kary łącznej;

4) art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. poprzez pominięcie w stosunku do oskarżonego H. S. (1) rozstrzygnięcia w zakresie zaliczenia na poczet orzeczonej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonego, tj. okresu 5 miesięcy i 2 dni rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie;

5) art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie arbitralnej i dowolnej oceny materiału dowodowego, w tym wyjaśnień oskarżonego H. S. (1) i M. K. (1) oraz dokonanie ustaleń faktycznych bez uwzględnienia okoliczności wskazujących na konieczność powzięcia wątpliwości co do winy oskarżonego w zakresie obu zarzucanych mu czynów;

II. powyższe naruszenia przepisów postępowania karnego skutkowały popełnieniem błędów w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, a mających wpływ na jego treść tj.:

1. arbitralne i niezasadne przyjęcie, że H. S. (1) nabył zagęszczarkę (...) wiedząc, że pochodzi ona z kradzieży, której dokonano na szkodę (...) z siedzibą w O. w dniu 16/17 maja 2007 roku w W., podczas gdy rzetelna i całościowa analiza materiału dowodowego wskazuje, że oskarżony H. S. (1) w momencie nabywania zagęszczarki (...) nie miał świadomości, iż pochodzi ona z czynu zabronionego, tym bardziej z kradzieży, dokonanej w powyższych okolicznościach;

2. arbitralne i niezasadne przyjęcie, że H. S. (1) w maju 2007 roku w S. zlecił nieustalonemu mężczyźnie podrobienie tabliczki znamionowej zagęszczarki D. (...), przy czym podrobienie to polegało na wykonaniu nowej tabliczki znamionowej, w której w oryginalnych danych identyfikacyjnych zmieniono rok produkcji tego urządzenia z „2002” na „2004”, podczas gdy oskarżony czynu tego nie popełnił.

Obrońca wniósł o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego D. P. (1) zaskarżył wyrok w jego części odnoszącej się do D. P. (1) w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. Obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a w szczególności art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. art. 410 k.p.k. oraz art. 424 § 1 i § 2 k.p.k. wyrażającą się w:

a) przyjęciu, że oskarżony M. K. (1) wyjaśnia prawdziwie w zakresie okoliczności dotyczących oskarżonego D. P. (1) tylko i wyłącznie z tego względu, iż pierwszy z w/w złożył w sprawie obszernie wyjaśnienia, z których część polegała na prawdzie, a tym samym trzeba przyznać mu wiarę co do innych okoliczności;

b) przyjęciu, iż oskarżony M. K. (1) jest w pełni wiarygodny przy ustaleniu, iż nie miał on interesu w fałszywym pomawianiu innych osób, w sytuacji gdy M. K. (1) nie ukrywał ani na etapie postępowania przygotowawczego ani w toku procesu sądowego, że inspiracją jego szerokich depozycji procesowych jest maksymalne wykorzystanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, a tym samym w jego bezspornym interesie było poszerzenie kręgu oskarżonych przez siebie zadenuncjowanych, bowiem wpływało to na ocenę jego współpracy z organami ścigania;

c) uznaniu wyjaśnień M. K. (1) za wiarygodne z tego względu, iż są konsekwentne i zawierają szereg szczegółów takich jak: daty, miejsca, osoby biorące udział oraz okoliczności kradzieży w sytuacji gdy w stosunku do D. P. (1) wskazuje tylko, że to jest chłopak, który wyjechał do (...), a o jego udziale w kradzieży w miejscowości B. gm. M. wie tylko ze słyszenia od K. D. (1), co de facto nie pozwala na pozytywną weryfikację takiego oświadczenia;

d) braku wskazania okoliczności, które Sąd miał na względzie przy określaniu wysokości kwoty kosztów sądowych od oskarżonego D. P. (1) w sytuacji gdy oskarżony swoim zachowaniem w toku procesu nie przyczynił się w znaczący sposób do zwiększenia kosztów sądowych oraz pomijając zupełnie oświadczenie oskarżonego D. P. (1) dotyczące jego stanu finansowego i możliwości zarobkowych;

Wszystkie wyżej wskazane okoliczności miały wpływ na treść orzeczenia, gdyż Sąd I instancji przy wyrokowaniu dał pełną wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. K. (1) i uznał oskarżonego D. P. (1) winnym popełnienia zarzuczanych mu czynów pomimo, iż oskarżony D. P. (1) w toku postępowania sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzuczanych mu czynów, a tym samym nie rozstrzygając nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego D. P. (1).

2. **Rażącą niewspółmierność kary** wymierzonej D. P. (1) wynikającą z nadmiernie surowego jej wymiaru, wbrew zasadom wskazanym w dyspozycji art. 53 k.k. poprzez nie podjęcie refleksji na temat cech indywidualnych D. P. (1) w tym faktu stałego zatrudnienia od dnia 15 lipca 2010 roku, warunków jego życia - założył rodzinę i posiada troje dzieci na utrzymaniu, co wymagało uwzględnienia przy wyrokowaniu. Przy przyjęciu za podstawę wymiaru kary. Sąd wziął pod uwagę jedynie okoliczności dotyczące czynów i wartości skradzionego sprzętu tj. elementów prewencji ogólnej

wymiaru kary przy pominięciu jakichkolwiek okoliczności z zakresu prewencji indywidualnej oraz określeniu wymiaru kary na 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres próby lat 5 i oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora oraz 170 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości każdej z nich na 30 PLN.

Mając powyższe zarzuty na uwadze obrońca wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji w jego części dotyczącej oskarżonego D. P. (1) poprzez uniewinnienie go od zarzucanych mu czynów;
2. uchylenie wyroku Sądu I instancji w jego części dotyczącej oskarżonego D. P. (1) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I Instancji;
3. zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji w jego części dotyczącej oskarżonego D. P. (1) poprzez miarkowanie wymierzonego mu okresu próby na zasadach art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. oraz wysokości zasądzonych kosztów sądowych zgodnie z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zasadny jest zarzut sformułowany w pkt. IV apelacji obrońcy oskarżonych S. K. (1) i S. K. (2), w pkt. V apelacji obrońcy oskarżonego P. W. (1), w pkt. 4 apelacji obrońcy oskarżonego H. S. (1), oraz zarzut obrazy prawa materialnego tj. art. 65 kk sformułowany w treści uzasadnienia apelacji obrońcy oskarżonego K. D. (1), w pozostałym zakresie złożone apelacje jako niezasadne, nie zasługują na uwzględnienie.

Analizując treść wniesionych przez skarżących apelacji, poza apelacją obrońcy oskarżonego M. C. (1), stwierdzić należy, iż w każdej z nich kwestionowane są ustalenia faktyczne albo poprzez zarzut określony w art. 438 pkt 3 k.p.k. (apelacja obrońcy oskarżonych S. K. (1), S. K. (2) – pkt. II, III, IV, obrońcy oskarżonego P. W. (1) – pkt. II, III, IV, V, obrońcy oskarżonego A. P. (1) – pkt. II, obrońcy oskarżonego H. S. (1) – pkt. II i 2,), bądź pośrednio poprzez zarzucenie Sądowi I instancji dopuszczenia się obrazy przepisów postępowania dotyczących sfery zarówno gromadzenia jak i oceny dowodów tj. art.4kpk, 5§ 2kpk, 6kpk, 7kpk, 410 k.p.k., 424kpk,167 kpk, 120§1kpk, 170§ 1pkt2kpk, 333§ 2kpk, 201kpk, 193kpk (apelacja obrońcy oskarżonych S. K. (2) i S. K. (1) – pkt. I. 1-7, apelacja obrońcy oskarżonego A. P. (1) – pkt. I.1, 2, 3, 4, 5, 6, apelacja obrońcy oskarżonego P. W. (1) pkt. I.1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, apelacja obrońcy oskarżonego K. D. (1), apelacja obrońcy oskarżonego D. A. (1) pkt. 2, apelacja obrońcy oskarżonego H. S. (1) pkt.1, 2, 3, 5, apelacja obrońcy oskarżonego D. P. (1) pkt. 1.a, b, c, d). Ponadto obrońca oskarżonego K. D. (1) zarzucił w treści uzasadnienia do złożonego środka zaskarżenia obrazę prawa materialnego tj art. 91§ 1kk, 12 kk, 46§ 1kk i 65 kk co do czynów przypisanych temu oskarżonemu w pkt. II, XI, III, XII, oraz rozstrzygnięć zawartych w pkt. XV, XXIV wyroku, obrońca oskarżonego D. A. (1) zarzucił także obrazę prawa materialnego tj. art. 258§ 1kk (pkt. 3), obrońcy oskarżonych D. A. (1), D. P. (1), A. P. (1) i M. C. (1) rozstrzygnięciu Sądu I instancji zarzucili rażącą niewspółmierność wymierzonych tym oskarżonym kar pozbawienia wolności, poprzez ich nadmierną surowość.

Wobec powyższego racjonalnym będzie, w ocenie Sądu odwoławczego, łączne odniesienie się do tożsamyh zarzutów zawartych w wymienionych apelacjach, zwłaszcza dotyczących kwestionowania przez skarżących zarówno sposobu oceny dowodów przez Sąd meriti jak i wyniku dokonanej przez ten Sąd oceny dowodów oraz podstawy dokonanych ustaleń faktycznych.

Na wstępie stwierdzić należy, iż wbrew wywodom zawartym w apelacjach, Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i dokonał trafnej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, co do czynów przypisanych oskarżonym, za wyjątkiem czynu przypisanego oskarżonym S. i S. K. (1) oraz P. W. (1) i K. D. (1) w pkt. III h wyroku w zakresie ustalenia pokrzywdzonego, do czego Sąd Apelacyjny odniesie się w dalszej części wyvodu. Ocena ta uwzględnia wszystkie zebrane w sprawie dowody, które zostały nadto przeanalizowane zgodnie z dyrektywami zawartymi w art. 7 k.p.k., Sąd każdorazowo brał pod uwagę wskazania wiedzy, reguły logicznego rozumowania i zasady doświadczenia życiowego. Tak szczegółowa ocena materiału dowodowego, zaprezentowana w pisemnym

uzasadnieniu orzeczenia przez Sąd I instancji uznana być musi za ocenę swobodną, bez cech jakiegokolwiek dowolności i jako taka pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k. Kontrola zaskarżonego wyroku prowadzi także do wniosku, iż zgodnie z regułami określonymi w art. 424 k.p.k., oraz poglądem szeroko reprezentowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, Sąd nie powoływał się globalnie na dowody, ale ustalił zależność każdego z nich w całości lub konkretnym, przywołanym fragmencie, od poszczególnych okoliczności faktycznych, które w sprawie wymagały uzasadnienia i udowodnienia (tak np. wyrok Sądu Najwyższego z 27.06.2001 r., V KKN 48/99, LEX Nr. 51666). Nie stwierdzono w rozumowaniu Sądu Okręgowego, przedstawionym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w sposób odpowiadający wymogom określonym w art. 424 k.p.k. luk lub błędów o charakterze logicznym lub faktycznym, które mogłyby stanowić podstawę ewentualnych korekt wyroku.

Przechodząc do analizy zarzutów apelacyjnych w pierwszej kolejności wypada się odnieść do zarzutu naruszenia przez sąd I instancji normy określonej w art. 4 k.p.k. (apelacja obrońcy oskarżonych S. i S. K. (2), P. W. (1), A. P. (1) i obrońcy oskarżonego D. P. (1)). Zarzut ten jest nietrafny. Jak wielokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, zarzut obrazy prawa procesowego, winien opierać się na wskazaniu naruszenia norm tworzących konkretne nakazy i zakazy, a nie norm o charakterze ogólnym, a taką jest z całą pewnością zasada obiektywizmu opisana przez ustawodawcę w normie art. 4 k.p.k. Przestrzeganie zasady obiektywizmu gwarantowane jest w przepisach szczegółowych i dopiero wskazanie naruszenia tychże przepisów szczegółowych może uzasadniać zarzut apelacyjny, zażaleniowy lub kasacyjny (tak np. SN z 27 VII 2000, IV KKN 532/99, OSNPiPr 2001, z. 1, poz. 7; postanowienie Sądu Najwyższego z 28 XII 2001, V KKN 329/00, LEX nr 51623; teza 1 postanowienia Sądu Najwyższego z 13.V. 2002, V KKN 90/01, LEX nr 53913). Tożsame uwagi odnoszą się także do sformułowanego w apelacji obrońcy oskarżonego D. A. (1) zarzutu obrazy art. 6 kpk. Przepis ten bowiem dotyczy realizacji prawa do obrony zarówno w aspekcie materialnym jak i formalnym, odnośnie zaś obu tych form przepisy procedury regulują zasady korzystania z pomocy obrońcy oraz dokonywania czynności procesowych przez oskarżonego, dlatego aby skutecznie postawić zarzut obrazy art. 6 kpk należy wskazać konkretne przepisy, których naruszenie stanowiło naruszenie prawa do obrony w jednym z powyższych aspektów.

Nie może być także mowy, z przyczyn powołanych w niniejszym uzasadnieniu o naruszeniu przez Sąd meriti normy art. 5 §2 k.p.k. (apelacja obrońcy oskarżonych S. i S. K. (2), P. W. (1), A. P. (1), D. A. (1), H. S. (1), D. P. (1)). Sytuacja procesowa równoznaczna z „nie dającymi się usunąć wątpliwościami” jest kategorią obiektywną, a więc ani zasady logicznego rozumowania, ani zasady doświadczenia życiowego lub nauki nie pozwalają usunąć określonego faktu. Nie ma to zatem nic wspólnego z subiektywnymi odczuciami strony procesowej, które same w sobie nie powodują stanu „nie dających się usunąć wątpliwości” i tym samym nie kreują zarzutu naruszenia prawa procesowego (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2004 r., II KK 369/03, LEX nr. 109464). Różnice w ocenie dowodów dokonanej z jednej strony przez Sąd orzekający, z drugiej zaś przez skarżących w kontekście przedstawionej poniżej argumentacji nie mogą być uznane za równoznaczne z tym, że przedmiotowy wyrok zapadł z obrazą art. 5 § 2 k.p.k.

Sąd pierwszej instancji sporządził także uzasadnienie wyroku odpowiadające wymogom określonym w art. 424 k.p.k. Uzasadnienie wyroku wskazuje bowiem na jakich dowodach Sąd oparł swe ustalenia, a zatem dlaczego jedne dowody uznał za wiarygodne, a inne odrzucił, przy czym Sąd orzekający z taką samą starannością i dokładnością ocenił zarówno te dowody, które odrzucił, jak i te, na których oparł swoje ustalenia. Przede wszystkim nie pominął także Sąd rozpoznający sprawę dowodów dotyczących istotnych w sprawie faktów i okoliczności i zajął wobec nich stosowne stanowisko. Wyjaśnił więc i ocenił w sposób pełny i wszechstronny wszystkie dowody, a takie postępowanie umożliwia odparcie zarzutu przekroczenia przez Sąd granic swobodnej oceny dowodów i nie daje podstawy do postawienia słusznego zarzutu sprzeczności ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego. Uzasadnienie zawiera także wyjaśnienie podstawy prawnej zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia.

Przechodząc zatem do rozważenia dalszych, szczegółowych zarzutów apelacji stwierdzić należy co następuje: Niezasadne są zarzuty dotyczące oceny wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) dokonanej przez Sąd orzekający w sprawie niniejszej (apelacja obrońcy oskarżonego K. D., pkt 1 apelacji obrońcy oskarżonych S. i S. K., P. W., A. P., pkt 5 apelacji obrońcy oskarżonego H. S., pkt. 1a,b,c apelacji obrońcy oskarżonego D. P.) . O ile zgodzić się należy z tezą

prezentowaną w apelacjach, iż wyjaśnienia w których współoskarżony pomawia pozostałych oskarżonych o udział w przestępstwie winny być oceniane przez Sąd bardzo wnikliwie i wszechstronnie, to niezasadne są te zarzuty które formułują tezę, jakoby Sąd orzekający w niniejszym postępowaniu ocenił te wyjaśnienia sprzecznie z treścią art. 7 kpk, nadto mało wnikliwie. Na wstępie przypomnieć należy, że pomówienie jest - ogólnie rzecz biorąc - jednym z rodzajów wyjaśnień osoby zainteresowanej w wyniku procesu. Istnieją dwa rodzaje pomówień. Do pierwszego z nich należą te pomówienia, w których współoskarżony, zapierając się własnej winy, pomawia inną osobę, przeważnie współoskarżonego, o popełnienie danego czynu i w ten sposób dąży do ekskulpowania własnej osoby. Do drugiego należy pomówienie, które umownie można określić jako pomówienie złożone, mianowicie zachodzi ono wtedy, gdy oskarżony przyznaje się do winy, twierdząc jednocześnie, że także inna osoba (z reguły współoskarżony) brała udział w przestępstwie, które jest przedmiotem osądu w danej sprawie. W jednej i drugiej sytuacji wspomniany dowód jest dowodem, który ze względu na zainteresowanie osoby pomawiającej inną powinien być poddany szczególnie wnikliwej ocenie z jednoczesnym rozważaniem, czy istnieją dowody potwierdzające bezpośrednio lub choćby pośrednio wyjaśnienia pomawiającego, a nadto czy wyjaśnienia pomawiającego są logiczne i nie wykazują chwiejności albo czy nie są wręcz nieprawdopodobne (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 1970r, IVKR 249/69, OSNKW 1970/4-5/46). Przenosząc powyższe rozważania na grunt sprawy niniejszej wskazać należy, iż oskarżony M. K. (1) począwszy od 28 czerwca 2007r przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia, w których dokładnie, konsekwentnie, na kilku terminach przesłuchań w charakterze podejrzanego opisał działalność obu grup przestępczych, kierowanych przez braci S. i S. K. (2) i M. C. (1), wskazał członków obu grup, ich zakres działania, oraz dodatkowo wskazał, biorąc udział w eksperymentach procesowych, miejsca i okoliczności popełnianych przez obie grupy przestępstw polegających na szeregu kradzieży i kradzieży z włamaniem sprzętu budowlanego z terenów budów na terenie całego kraju. Wbrew twierdzeniom obrońców oskarżonych, wyjaśnienia te zostały poddane weryfikacji już na etapie postępowania przygotowawczego. W sytuacji gdy nie można było za pomocą pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego uprzednio, czyli, co należy podkreślić jeszcze przed złożeniem wyjaśnień przez M. K., potwierdzić opisanych zdarzeń, bądź z powodu braku oficjalnych zawiadomień o popełnieniu przestępstwa, bądź też braku odpowiedniej precyzji w wyjaśnieniach M. K., a przypomnieć trzeba, iż jego wyjaśnienia dotyczyły daleko większej niż ostatecznie przypisana liczby zdarzeń, postępowanie w części zostało umorzone. Wobec powyższego skierowany do Sądu akt oskarżenia dotyczył jedynie kilkunastu z wielu czynów, co do których wyjaśnienia swoje składał M. K.. Właśnie z uwagi na pomawiający charakter tych wyjaśnień, zostały one poddane dokładnej i wnikliwej ocenie także na etapie postępowania sądowego, pomimo postawy tego oskarżonego przed Sądem. W tym miejscu podkreślić należy, iż mamy tu do czynienia z pomawiającym, który także konsekwentnie przyznawał się do dokonania wszystkich zarzucanych mu czynów i w niczym nie umniejszał swojej roli w dokonywanych przestępstwach, a jego wyjaśnienia składane wielokrotnie, były nie tylko konsekwentne i niezmiennie, ale dotyczyły przede wszystkim okoliczności istotnych z punktu widzenia ustalenia nie tylko zaistnienia konkretnych czynów przestępczych ale i okoliczności ich dokonania. W tej sytuacji należy w całości podzielić rozważania Sądu Okręgowego, iż wyjaśnienia te uznać należy za prawdziwe (vide strona 7-9 pisemnych motywów orzeczenia). Oceny tej nie zmienia fakt, iż w trakcie rozprawy przed Sądem I instancji oskarżony M. K. poprzestał na przyznaniu się do dokonania zarzucanych mu czynów i odmówił nie tylko składania wyjaśnień, ale i odpowiedzi na pytania Sądu i stron. Taka postawa oskarżonego, jest rzecz jasna dopuszczalna, gdyż, niezależnie od treści składanych przez niego wyjaśnień, niewątpliwie oskarżony ten nie został pozbawiony możliwości realizacji swojego prawa do obrony, a przede wszystkim praw wynikających z art. 386§ 1i2 kpk. Dla oceny jego wyjaśnień, podstawowe znaczenie ma fakt, iż w całości potwierdził wszystkie swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Wbrew twierdzeniom obrońców oskarżonych, wyjaśnienia te zostały zweryfikowane i ocenione w kontekście całego pozostałego materiału dowodowego ujawnionego w sprawie, w tym także w kontekście wyjaśnień pozostałych oskarżonych przyznających się na etapie postępowania przygotowawczego do dokonania zarzucanych im czynów, tj oskarżonych H. S. (vide teczka osobowa nr 13, str. 224), M. C., (vide teczka osobowa nr.7 str. 144) P. W. (vide teczka osobowa nr 8 str.54), oraz oświadczeń o przyznaniu się do zarzucanych czynów złożonych przez oskarżonych S. K. (1) (vide teczka osobowa nr 14 str. 76, 95, 134), S. K. (2) (vide teczka osobowa nr 6 str. 81), D. P. (1) (vide teczka osobowa nr 9 str. 38). Wyjaśnienia oskarżonego M. K. znalazły także potwierdzenie w zeznaniach świadków, przede wszystkim pokrzywdzonych, nie tylko co do samego faktu zaistnienia przestępstw, ale także co do okoliczności ich dokonania, a także w pozostałych dowodach, w tym protokołach oględzin i przeszukań. W wyniku tej oceny Sąd Okręgowy nie

tylko uznał winę oskarżonych, ale i od niektórych przestępczych zachowań ich uniewinnił, czy też niektóre zarzuty wyeliminował z ciągu przestępstw, a więc zarzuty dotyczące braku weryfikacji wyjaśnień oskarżonego M. K., czy też dokonania dowolnej, a nie swobodnej oceny tego dowodu uznać należy za całkowicie chybione. Niezasadny jest także zarzut, iż oskarżony ten złożył nieprawdziwe wyjaśnienia, czego dowodem miałyby być jego motywacja nakierowana na skorzystanie z dobrodziejstwa art. 60§ 3kk (pkt. 1b apelacji obrońcy oskarżonego D. P. (1)). Przedstawiony w apelacji tok rozumowania nie może zostać zaaprobowany, gdyż samo tylko skorzystanie czy też dążenie do skorzystania z nadzwyczajnego złagodzenia kary w warunkach wspomnianego przepisu nie może być równoznaczne ze złożeniem wyjaśnień nieprawdziwych i polegających na niezasadnym pomawianiu niewinnych osób o dokonanie niepopelnionych przestępstw. Przeczy temu fakt pozytywnego zweryfikowania tych wyjaśnień zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i przed Sądem. Pamiętać nadto należy, iż prawdziwość pomówienia może być w takim przypadku kwestionowana ze względu na osobiste zainteresowanie pomawiającego, zmierzające np. do przerzucenia winy na inną osobę lub umniejszenia winy własnej, a jak już zauważono powyżej, z taką sytuacją w sprawie niniejszej nie mamy do czynienia. W tym kontekście za niezasadny należy uznać zarzut sformułowany przez obrońcę oskarżonego P. W. (1) (pkt. II apelacji). Zgodzić się należy z Sądem meriti, iż na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie budzi wątpliwości, iż oskarżony ten posługiwał się pseudonimem (...). Wynika to nie tylko z oświadczenia samego P. W. złożonego do protokołu przesłuchania w charakterze podejrzanego, ale i z treści wiarygodnych wyjaśnień M. K., z których nie wynika aby oskarżony ten myślił P. W. z D. P., skoro opisuje ich obu inaczej ((...) i „chłopak, który wyjechał do (...)”). Dlatego argumentacja Sądu Okręgowego zawarta na stronie 18 i 19 pisemnych motywów orzeczenia zasługuje na aprobatę. Chybiony jest także zarzut dotyczący rzekomo bezzasadnego przyjęcia przez Sąd orzekający, iż dla oceny wyjaśnień M. K. (1) nie ma znaczenia fakt uprzedniego umorzenia przez prokuratora postępowania w części, przed wniesieniem aktu oskarżenia w sprawie niniejszej (pkt. 1 apelacji obrońcy oskarżonych S. i S. K., A. P., P. W.). W tym miejscu przypomnieć należy, iż obowiązek umorzenia postępowania wynika wprost z art. 17 § 1kpk w przypadku zaistnienia wymienionych w nim przesłanek, nadto żadna z okoliczności powołanych w treści postanowienia o umorzeniu nie wskazuje na fakt złożenia przez podejrzanego wówczas M. K. nieprawdziwych, a zwłaszcza bezzasadnie pomawiających inne osoby wyjaśnień, tylko co najwyżej na brak możliwości weryfikacji tych wyjaśnień, co wynikało z przyczyn obiektywnych wymienionych w treści postanowienia. Za bezpodstawny należy uznać także kolejny zarzut dotyczący bezzasadnego potraktowania, zdaniem skarżącego, przez Sąd I instancji wyjaśnień oskarżonych z postępowania przygotowawczego, gdzie nie tylko przyznali się oni do dokonania zarzucanych im czynów, ale i złożyli wnioski o dobrowolne poddanie się karze, jako dowodów wspierających wyjaśnienia M. K. (pkt. 1 apelacji obrońcy oskarżonych S. i S. K., A. P., P. W.). W tym miejscu wskazać należy, że ocena dowodów należy zawsze do Sądu, a przepisy Kodeksu postępowania karnego nie dopuszczają ich wartościowania, a zatem nie można uznać, że większą wartość dowodową mają wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie od złożonych w postępowaniu przygotowawczym (i odwrotnie). Rozważanie wiarygodności wyjaśnień z postępowania przygotowawczego i z rozprawy odbywa się według identycznych zasad, a tym samym każde z nich stanowi dowód w sprawie, który podlega swobodnej ocenie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, jak również wynikać ma z całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania sądowego (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1977 r., V KR 92/7, OSNKW 1978, z. 6, poz. 67). Sąd Okręgowy ocenił dowód z wyjaśnień oskarżonych w kontekście całości materiału dowodowego, w tym oczywiście wyjaśnień M. K., słusznie konstatując, iż należy je uznać za prawdziwe. Tego rodzaju oceną mieści się w ramach swobodnej oceny dowodów i pozostaje pod ochroną prawa procesowego. Sąd Apelacyjny tę ocenę podziela. W tym miejscu odnieść się należy do zarzutu obrazy art. 333§ 2kpk w zw. z art. 170§ 1pkt2 kpk oraz art. 167kpk w zw. z art.120§ 1kpk (pkt. 4 i 5 apelacji obrońcy oskarżonych S. i S. K. (2), P. W. (1) oraz pkt.3i4 apelacji obrońcy A. P. (1)). Na wstępie należy przypomnieć, iż oskarżeni S. i S. K. (1) oraz P. W. (1) na etapie postępowania przygotowawczego przyznali się do dokonania wszystkich zarzucanych im czynów, nadto wiedząc, iż są poszukiwani sami zgłosili się, w towarzystwie obrońcy, do prokuratury i złożyli wnioski w trybie art. 387kpk. Przed Sądem oświadczyli, że nie przyznają się do dokonania zarzucanych im czynów, cofają złożone wnioski i nie potwierdzają złożonych uprzednio wyjaśnień. Jedynie oskarżony A. P. od początku konsekwentnie nie przyznawał się do dokonania zarzucanych mu czynów. Wraz z aktem oskarżenia prokurator skierował wniosek w trybie art. 333§ 2kpk o odczytanie na rozprawie zeznań kilkudziesięciu świadków. Niewątpliwie przepis art. 333§ 2kpk stanowi wyłom w zasadzie bezpośredniości i jak wynika z utrwalonego w orzecznictwie i doktrynie poglądu winien być stosowany ostrożnie, jednak nie ulega wątpliwości, iż

wniosek dowodowy sformułowany w oparciu o ten przepis podlega takiej samej ocenie przez Sąd orzekający jak każdy inny wniosek złożony przez stronę. Warunkiem postąpienia w myśl tego przepisu jest po pierwsze, aby pomiędzy tym, co zeznał świadek, a tym, co wyjaśnił oskarżony nie zachodziła sprzeczność (zaprzeczenie ze strony oskarżonego temu, co zeznał świadek), a ponadto aby okoliczności podane w wyżej opisany sposób nie były istotne z punktu widzenia przestrzegania zasady bezpośredniości w postępowaniu sądowym (vide wyrok Sądu Najwyższego, III KR 129/79, OSNPG 1980, nr 3, poz. 42). O "istotności" zeznania decyduje jego stosunek do głównej tezy dowodowej, natomiast o "doniosłości" zeznania przesądza jego rola w procesie dowodzenia w konkretnym układzie dowodowym (vide postanowienie Sądu Najwyższego, V K 379/04, OSN Prok. i Pr. 2005, nr 11, poz. 9). Takie też winny być kryteria oceny wniosku złożonego w trybie art. 333§ 2kpk, zaś podstawy jego oddalenia wynikać winny z treści art. 170§ 1kpk.

W realiach sprawy niniejszej uznać należy, iż oświadczenia oskarżonych złożone na rozprawie głównej ograniczyły się do nieprzyznania do dokonania zarzucanych im czynów, przeto oczywistym jest, że nie kwestionowali oni samego faktu zaistnienia tych przestępstw. W tej sytuacji, oddalenie w części wniosku prokuratora dotyczącego odczytania na rozprawie głównej zeznań świadków, którzy jak wynika z obszernego uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 13 kwietnia 2011r. zeznawali głównie na okoliczność zaistnienia konkretnych przestępstw, nie nastąpiło z obrazą art. 333 § 2 kpk, nadto właściwa była także podstawa oddalenia tego wniosku. Pamiętać bowiem należy, że skoro art. 170§ 1 kpk jest przepisem o charakterze wyjątkowym w stosunku do nakazu przeprowadzenia dowodów zawartego w art. 167 kpk, to do oddalenia wniosków dowodowych stron, a stroną jest niewątpliwie prokurator, może dojść tylko i wyłącznie wówczas gdy spełniona jest, któraś z przesłanek wymienionych w art. 170§ 1 kpk. Zeznania wskazanych we wniosku świadków miały znaczenie uboczne i wspierały jedynie inne dowody stanowiące podstawę ustalenia faktu popełnienia czynu zabronionego, albowiem pokrzywdzeni zostali przesłuchani na rozprawie na okoliczność dokonanych kradzieży i kradzieży z włamaniem, nadto udokumentowano sam fakt zaistnienia przestępstw dowodami zabezpieczonymi na miejscach ich popełnienia. Na marginesie tylko wskazać należy, iż wniosek prokuratora obejmował także świadków przestępstw w ogóle nie objętych aktem oskarżenia w sprawie niniejszej. W tym miejscu, odnosząc się do zarzutu obrazy przepisów postępowania tj. art. 167 kpk w zw. z art. 120§ 1kpk uznać należy i ten zarzut za nieuzasadniony. Zarzut odnosi się do pozostawienia bez rozpoznania przez Sąd Okręgowy wniosku obrońcy wskazanych powyżej oskarżonych o bezpośrednie przesłuchanie na rozprawie świadków zawnioskowanych przez prokuratora do ujawnienia w trybie art. 333§ 2kpk. W tym miejscu przypomnieć należy, iż celem przeprowadzenia dowodu niewątpliwie jest weryfikacja określonej tezy nie zaś sprawdzenie czy istnieją hipotetycznie jakieś okoliczności, które mogłyby być przydatne w postępowaniu. Utrwalono w orzecznictwie pogląd, iż chodzi tu o wykazanie okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia (art. 170§ 1 pkt.2 z contrario kpk). Jeżeli we wniosku dowodowym nie wskazano okoliczności, które mają być udowodnione, i mimo wezwania nie usunięto tego braku w określonym terminie, wniosek taki - jako niespełniający wymogu formalnego przewidzianego w art. 169 § 1 k.p.k. i nienadający się do nadania mu biegu - należy pozostawić bez rozpoznania (per analogiam do art. 120 k.p.k.)W tym kontekście zarzuty apelacji są niezasadne, zwłaszcza, że ani w postępowaniu przed Sądem I instancji ani w apelacjach skarżący nie wykazał, iż bezpośrednie przesłuchanie na rozprawie wskazanych świadków mogłoby mieć istotny wpływ na treść wyroku. W związku z tym podzielić należy stanowisko Sądu Okręgowego w powyższej kwestii wyrażone zarówno w uzasadnieniu do wydanego postanowienia (strona 4127, 4128,4129 akt postępowania) jak i w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia (strona 26, 27).

W ocenie Sądu Apelacyjnego w stopniu oczywistym niezasadny jest zarzut obrazy art. 167 kpk w zw. z art. 410 kpk dotyczący zaniechania inicjatywy dowodowej przez Sąd orzekający i nie wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu eksperymentu procesowego mającego na celu ustalenie czy sposób dokonywania kradzieży i kradzieży z włamaniem opisany przez M. K. z uwagi na gabaryty i wagę sprzętu budowlanego był zgodny z prawdą (pkt. 2 apelacji obrońcy oskarżonych S. i S. K., P. W. i A. P.). Wprawdzie Sąd orzekający ma obowiązek dochodzenia do prawdy obiektywnej również w sytuacji, gdy strony nie wnioskuje o przeprowadzenie nowych dowodów, ale dopiero wówczas, gdy dokonując oceny dowodów, uzna, że materiał dowodowy jest niepełny i nasuwa wątpliwości, co do stanu faktycznego sprawy, więc powinien być uzupełniony (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 listopada 2011r, sygn. akt II Aka 155/11). Pamiętać należy, iż eksperyment procesowy, o którym mowa w art. 211 k.p.k. ma na celu sprawdzenie w sposób doświadczalny czy badane zdarzenie lub podawany

jego przebieg były w ogóle możliwe. Eksperyment w formie zarówno doświadczenia, jak i odtworzenia, aby spełniał sens procesowy, winien być przeprowadzony w warunkach maksymalnie zbliżonych do tych, jakie miały miejsce, gdy zdarzenie zaistniało. Przenosząc powyższe na grunt sprawy niniejszej uznać należy, iż odtworzenie warunków dokonania poszczególnych czynów nie było by możliwe, z uwagi na brak przedmiotowego sprzętu budowlanego, jak i nie istnienie aktualnie większości placów budów, na których dokonywano przestępstw. Na marginesie tylko stwierdzić wypada, iż oczekiwanie, iż oskarżeni biorący udział w eksperymencie chcieliby odtworzyć prawidłowo przebieg tych zdarzeń nie ma racjonalnych ani życiowo uzasadnionych podstaw. W tym miejscu należy raz jeszcze podkreślić, iż zdaniem Sądu odwoławczego, Sąd orzekający wnikliwie ocenił materiał dowodowy, także rzecz jasna pod kątem możliwości dokonywania kradzieży ciężkiego sprzętu budowlanego w sposób opisany przez M. K., oceny tej nie podważają skutecznie wywody apelacji, zwłaszcza przytoczone w treści ich uzasadnień dywagacje niektórych świadków, którzy twierdzili, że z uwagi na wagę maszyn nie była możliwa ich kradzież, skoro bez wątpienia fakt taki miał miejsce wielokrotnie, nadto z opisu sposobu działania wynika, iż sprawcy dysponowali specjalnie przystosowanym do tego sprzętem (przerobiona przyczepka, samochody), nadto zawsze działali w grupie, a kiedy sprzęt był za ciężki rozmontowywali go i wynosili w częściach (vide strona 43 akt postępowania, Teczka osobowa tom 1/I). Powyższe zostało także, co należy podkreślić, potwierdzone innymi obiektywnymi dowodami, w tym na przykład dowodami zebranymi w sprawie kradzieży zagęszczarki w B. w nocy z 20/21 IV 2007r (pkt.XII c wyroku), gdzie policja uzyskała informację od kierowcy jadącego drogą przy budowie, który opisał jak mężczyźni ładowali zagęszczarkę na przyczepę samochodu F. (...) (vide zeznania świadka D. C. strona 4232, 411 akt postępowania oraz strona 20 pismenych motywów orzeczenia). Powyższe czyni przedmiotowy zarzut bezzasadnym.

Nie zasługuje także na uwzględnienie zarzut obrazy art. 7kpk w zw. z art. 201kpk oraz 410kpk i powiązany z nim zarzut obrazy art. 7 kpk w zw. z art. 167 kpk z wz. z art. 193§ 1kpk (pkt. 6 i 7 apelacji obrońcy oskarżonych S. i S. K., P. W., oraz pkt. 5 i 6 apelacji obrońcy oskarżonego A. P.). Oba zarzuty sprowadzają się do kwestionowania opinii biegłego dotyczącej wyceny skradzionego sprzętu , jak i ustalenia jego wartości przez Sąd orzekający. Na wstępie przypomnieć należy, iż skoro przepis art. 410 k.p.k. obliguje jedynie do rozważenia i uwzględnienia przy wyrokowaniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy, to zagadnienie oceny wiarygodności poszczególnych źródeł dowodowych w ogóle nie należy do zakresu normatywnego tego przepisu. Z tych względów stawianie tego zarzutu w kontekście pozostałych zarzutów sformułowanych w tej części złożonych apelacji jest błędne. Niezasadny jest zarzut braku kompetencji biegłego wydającego opinię w sprawie niniejszej, jeśli zważyć na jego kilkudziesięcioletnie doświadczenie w zakresie naprawy, serwisu i obrotu sprzętem budowlanym będącym przedmiotem opinii, sama zaś firma (...) wskazana została prokuraturze prowadzącej sprawę przez producenta (...) budowlanych (...), jako jednostka mająca największą wiedzę w zakresie ustalania ewentualnej wartości skradzionych maszyn. Przypomnieć należy, iż w świetle treści przepisu art. 195 k.p.k., który rozróżnia biegłych sądowych i biegłych ad hoc, a więc dopuszcza powołanie w charakterze biegłych osób posiadających odpowiednią wiedzę w danej dziedzinie, lecz nieumieszczonych na liście biegłych prowadzonej przez prezesa sądu okręgowego, nie ma żadnej różnicy w traktowaniu i ocenie opinii biegłego złożonej przez biegłego sądowego lub przez innego biegłego powołanego w określonej sprawie przez organ procesowy (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006r, sygn. akt WA 15/06). Fakt nie sporządzania przez biegłego wcześniej takich opinii także nie może stanowić skutecznego argumentu dewaluującego jej treść. Z tym zarzutem wiąże się jeszcze podnoszona w uzasadnieniu do złożonych środków zaskarżenia argumentacja jakoby opinia ta poprzez sposób jej sporządzenia oraz przyjęte kryteria, a także fakt, iż „biegły nie zapoznał się z danymi z akt w tym informacjami płynącymi od właścicieli skradzionego sprzętu odnośnie stanu technicznego , sposobu zabezpieczenia, serwisowania, częstotliwości użytkowania maszyn” była sporządzona wadliwie i jest niepełna. W ocenie Sądu Apelacyjnego zarzuty te są niezasadne i w całości należy podzielić argumentację Sądu Okręgowego zawartą na stronie 27 i 29-31 uzasadnienia, który złożoną opinię ocenił jako rzetelną i trafną, a więc stanowiącą wartościowy materiał dowodowy. Jeśli przyjrzeć się kryteriom stosowanym przez biegłego J. K. (2), to są one tożsame z kryteriami stosowanymi w analogicznej opinii przez biegłego sądowego do spraw wyceny maszyn (vide strona 4576-4581 akt postępowania). Biegły ten tak jak J. K. brał pod uwagę wartość rynkową maszyn, oraz dane dotyczące okresu eksploatacji i typu urządzenia o które zwracał się wyłącznie do serwisu. Na marginesie stwierdzić należy, iż dywagacje obrońcy dotyczące konieczności wzięcia pod uwagę przy określaniu wartości skradzionego sprzętu, „ewentualnych odpisów amortyzacyjnych”, a także konieczności dokonania wyceny w oparciu o ogłoszenia na giełdzie,

w internecie, czy też wreszcie w oparciu o oferty prasowe typu gratka nie znajduje żadnego uzasadnienia. Niewątpliwie odpisy amortyzacyjne dotyczyć mogą jedynie wyceny wartości księgowej, tak samo jak odliczenia podatkowe z tytułu zakupionych maszyn, a przecież nie budzi wątpliwości, iż szkodę określa tutaj wartość rynkowa utraconego sprzętu, więc metoda jej wyliczenia przez biegłego jest prawidłowa, nadto pamiętać należy, iż ogłoszenia internetowe, giełdowe czy też prasowe zawierają jedynie ceny wywoławcze oferowanego sprzętu, nie zawierają zaś informacji o realnych cenach transakcji, ani nawet informacji czy do transakcji w ogóle doszło. Odnosząc się wreszcie do zarzutu przypisania określonej wartości konkretnym skradzionym maszynom, to dzieląc w pełni argumentację Sądu I instancji w tym zakresie (vide strona 27-31 pisemnych motywów orzeczenia) zauważyć należy, iż biegły dokonując wyceny maszyn przedstawił swoje wyliczenia podając dwie ceny, przyjmując dwa założenia stanu technicznego: bardzo dobry i przeciętny. Wynikało to z faktu, iż wobec braku maszyn nie było możliwe ich okazanie biegłemu, zaś zeznania dotyczące ich stanu technicznego podawane przez świadków nie zawierały istotnych informacji. Kwestie dotyczące metodologii, kwalifikacji biegłego jak i wartości przyjętych przez niego w opinii zostały dodatkowo wyjaśnione na rozprawie głównej, w obecności stron, które mogły zadawać biegłemu pytania i z prawa tego korzystały. Sąd także w sposób przekonujący i logiczny wyjaśnił, wbrew twierdzeniom skarżącego, dlaczego przyjął każdą z przypisanych wartości skradzionego sprzętu. Chybiony jest zarzut błędu, polegającego na zawyżeniu wartości skradzionego sprzętu, a dotyczący czynu z pkt. IIIa wyroku, skoro wartość szkody obejmuje tu łącznie obie zagęszczarki i inny sprzęt, nadto została ona znacznie zaniżona w wyroku w stosunku do wartości przyjętej przez prokuratora w a/o. Wyliczenie Sądu nie jest obarczone błędem, nadto wyjaśnia podstawę określenia konkretnych wartości (vide strona 29 pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia). Sąd Okręgowy właściwie uzasadnił także każdy z tych przypadków, gdy oparł się na zeznaniach świadków i przedłożonych przez nich wiarygodnych dokumentach, jak choćby wycenie szkody dokonanej przez ubezpieczyciela (vide strona 3745 akt postępowania oraz strony 27 -31 pisemnych motywów orzeczenia), zaś apelacje nie przedstawiają żadnej argumentacji mogącej te wywody skutecznie obalić. Wbrew zarzutom apelacji, w ustaleniach faktycznych dotyczących przypisanych oskarżonym czynów z art. 258§ 1 i 3 kk zawarte są wszystkie elementy konieczne do przyjęcia, iż oskarżeni S. i S. K. (1) kierowali zorganizowaną grupą mającą na celu dokonywanie przestępstw i w ramach tej grupy przestępstw tych dokonali (pkt.II i III apelacji), zaś oskarżony P. W. (1) (pkt. III i IV apelacji) dokonał zarzuconych mu czynów uczestnicząc w zorganizowanej grupie. Niezasadne są także tożsame zarzuty, jedynie sformułowane w oparciu o podstawę art. 438 pkt 2 kpk, dotyczące dokonania przez K. D. (1) przypisanych mu czynów, a także zarzut braku dowodów na udział w zorganizowanej grupie D. A. (1) (pkt. 2 apelacji). W tym miejscu przypomnieć należy, iż doktryna oraz orzecznictwo wypracowało wykładnię związku przestępczego i zorganizowanej grupy. O ile związek przestępny jest ugrupowaniem co najmniej trzech osób, o względnie trwałej strukturze organizacyjnej, posiadającej nie tylko wspólny cel ale i konkretny program, formy współdziałania i podział zadań, wyłonione kierownictwo oraz ustalone zasady członkostwa, to zorganizowana grupa nie musi mieć długofalowego programu i ustalonych zasad przynależności. Poziom organizacji grupy nie został określony w przepisie. Wystarcza zatem niski poziom zorganizowania, który zapewnia dokonywanie przestępstw i posiadanie stałego (w sensie relatywnym) źródła dochodu. Grupa zorganizowana musi też posiadać swego przywódcę, który nie musi być stałym przywódcą ani też tym, który daną grupę organizował. Zgodzić należy się z orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 24 stycznia 1997 r. (II Aka 57/97, Prok. i Pr. 1997, nr 12, poz. 22), w myśl którego istotą kierowania związkiem przestępczym jest przewodzenie, czyli intelektualne i faktyczne panowanie nad istnieniem i działalnością związku przez rzeczywistą możliwość kształtowania jego sytuacji, zatem podejmowanie czynności dotyczących jego istnienia i działania. Możliwe jest kierowanie kolektywne (współkierowanie) (vide Komentarz do Kpk, Z. Cwiakalski). Znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej wypełnia samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturze, choćby bez pełnienia w niej funkcji czy wykonywania zadań. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania. Nie jest uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie, wyboru kierownictwa itp. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 2 listopada 2004 r., II Aka 119/04, KZS 2005, z. 3, poz. 24). Oczekiwanie więc przez skarżących ustalenia tak ścisłych powiązań jakie definiują związek przestępny jest w sprawie niniejszej bezpodstawne, skoro Sąd I instancji przypisał oskarżonym kierowanie grupą zorganizowaną i udział w tej grupie, a także dokonywanie konkretnych czynów przestępczych w ramach takich właśnie struktur. Zdaniem Sądu Apelacyjnego uznać należy, iż zawarte w uzasadnieniach wskazanych powyżej apelacji wywody mają charakter wyłącznie polemiczny. Obrona kwestionuje te wyjaśnienia oskarżonego M. K., które dotyczą poruszanej

powyżej kwestii. Aby nie powtarzać zawartej w początkowej części niniejszego uzasadnienia argumentacji dotyczącej oceny wyjaśnień M. K., stwierdzić należy, iż ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego zawarte w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia na stronie 1-7 zasługują na aprobatę. Nie sposób przyjąć, iż Sąd Okręgowy dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wyjaśnień M. K. uchybił dyspozycji art. 7 kpk dokonując tym samym dowolnej jego oceny. Nie można zatem zgodzić się z twierdzeniem obrońców oskarżonych, którzy dopatrują się naruszenia art. 7 kpk, czy też błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez przyznanie waloru wiarygodności wyjaśnieniom M. K. z postępowania przygotowawczego, a nie pozostałym oskarżonych z postępowania przed Sądem. Wskazać należy, iż oskarżony M. K. odnośnie grupy (...) wyraźnie stwierdził, iż to oskarżony C. „rządził ekipą”. Przed popełnieniem konkretnych czynów przestępczych „robił obcinkę terenu”, to on, albo osobiście, albo za pośrednictwem oskarżonego K. D. zawiadamiał członków grupy o spotkaniach, w trakcie których mieli popełniać przestępstwa, oskarżony C. wreszcie pierwszy znalazł miejsce dokonania kradzieży sprzętu, więc to on wskazywał gdzie pozostali mają się udać. Oskarżony ten korzystał także stale z usług współpracującego z grupą pasera A. P. (1), z którym rozliczał się osobiście, a dopiero potem przekazywał pieniądze pozostałym członkom grupy, ustalając kwoty wedle własnego uznania (vide strona 31, 32 akt postępowania,teczka osobowa, tom 1/I). W ramach organizacji grupy, oskarżony C. dbał także o sprzęt potrzebny do dokonywania przestępstw, sam przerobił przyczepkę, którą wożono na samochodzie marki F., była ona specjalnie wzmocniona po to, żeby można było nią przewozić większe ciężary, odcięty był oryginalny dyszel, w jego miejsce można było włożyć dyszel składany, obcięte były burty, służyła ona tylko do przewożenia skradzionych zagęszczarek. Wreszcie znamienne jest stwierdzenie M. K., iż „C. uważał się za mózg, a nas traktował jak roboli”. Jeśli chodzi o grupę „bliźniaków” to o miejscu dokonania przestępstwa decydowali obaj bracia K., mieli wcześniej ustalone dane budów na których znajdował się sprzęt budowlany, te dane zbierali wyjeżdżając rano z W. w trasę i dokonywali obserwacji terenu, brali pod uwagę zabezpieczenia maszyn, ich rodzaj i stan techniczny, miejsce ich usytuowania. Oni też decydowali o tym czy dany sprzęt łatwo będzie ukraść i czy przystąpią do kradzieży. Wskazywali wreszcie skład grupy oraz dzielili pieniądze uzyskane ze sprzedaży sprzętu. Opisał także oskarżony M. K. skład osobowy obu grup, a także role pełnione przez poszczególnych ich członków (str. 295 Teczka 1/II M. K.). Niezasadny jest także w świetle treści powyższych wyjaśnień zarzut, iż w sprawie niniejszej nie mamy do czynienia z działalnością przestępczą oskarżonych zorganizowanych w grupę, ale ewentualnie ze zwykłym współsprawstwem. Przeczy temu zarówno cel i sposób popełnianych przestępstw jak i taki poziom zorganizowania obu grup, który już przez sam fakt ich kierowania zapewniał szczególne warunki dla dokonywania poszczególnych przestępstw wykluczający dokonywanie ich pojedynczo przez oskarżonych, wreszcie wielość tych przestępstw, a także różnorodność i zmienność mogących występować czynności sprawczych.

Przechodząc do kolejnych zarzutów sformułowanych w apelacjach, za chybione uznać należy zarzuty podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego D. A. (1), jednak przed merytorycznym odniesieniem się do nich należy się odnieść także do ich strony formalnej. Obrońca bowiem stawia zarzut obrazy prawa materialnego tj. art. 258§ 1kk, wskazując jednocześnie na błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mające wpływ na jego treść. Taka konstrukcja zarzutów jest nieprawidłowa, bowiem naruszenie prawa materialnego polega na jego wadliwym zastosowaniu (nie zastosowaniu) w orzeczeniu, które oparte jest na trafnych i niekwestionowanych ustaleniach faktycznych. Nie można więc stawiać zarzutu rzekomego naruszenia prawa materialnego, gdy wadliwość orzeczenia polegać ma na błędnych ustaleniach faktycznych lub na naruszeniu przepisów procesowych. Obrońca formułując zarzut obrazy prawa materialnego wdaje się w polemikę z ustaleniami faktycznymi, które jego zdaniem, powinny prowadzić do stwierdzenia, że oskarżony D. A. nie dopuścił się przestępstwa z art. 258§ 1kk. Niewątpliwie zarzut naruszenia prawa materialnego mógłby zostać postawiony gdyby obrońca nie zakwestionował ustaleń faktycznych (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2002r, sygn. akt VKKN 314/01). Abstrahując jednak od uchybień formalnych zawartych w apelacji należy podnieść, iż Sąd I instancji nie dopuścił się w przedmiotowej sprawie obrazy prawa materialnego z powodów szczegółowo podanych we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia. Udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa jest występkiem formalnym. Oznacza to, że do wypełnienia znamion tego typu przestępstwa wystarcza sama bierna przynależność bez popełnienia jakichkolwiek innych czynów zabronionych. Nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących czy mechanizmów funkcjonowania. Wystarczy gotowość sprawcy do spełniania zadań służących tej grupie, której świadomość istnienia ma sprawca. Niewątpliwie z wiarygodnych wyjaśnień M. K. wynika, iż oskarżony D. A. był

zaangażowany w działalność grupy M. C. (vide str. 30, 42, 142 akt postępowania, Teczka osobowa1/I). Sąd Apelacyjny podziela ocenę dokonaną w tej kwestii przez Sąd I instancji (strona 34 pisemnych motywów orzeczenia), zaś argument obrony , jakoby rola oskarżonego D. A. była taka sama jak D. P. jest chybiony i oceny tej skutecznie nie podważa. Zwłaszcza nieuprawniony jest pogląd zaprezentowany w apelacji, iż o braku zaangażowania oskarżonego w działalność grupy miały świadczyć fakt, iż otrzymywał on „jedynie 10 % tego co od pasera otrzymał M. C.”. Wszak struktura grupy polegała na podległości , której wyznacznikiem były też sumy uzyskiwane przez poszczególnych jej członków od kierującego grupą. Niezasadny jest także zarzut obrazy prawa procesowego tj. art. 413§ 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez pozostawienie w wyroku bez rozstrzygnięcia czynu z pkt. II tiret I a/o, w czym upatruje skarżący ograniczenie oskarżonemu jego prawa do obrony. Pomijając fakt, iż poza stwierdzeniem , że wskazane przez obrońcę naruszenie prawa procesowego, miałyby naruszać prawo do obrony, nie przedstawia on żadnych argumentów uzasadniających to stwierdzenie , to dalsze wywody wskazują, iż zarzut dotyczy w istocie niekonsekwencji Sądu Okręgowego w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, gdyż na stronie 27 Sąd wskazał , że oskarżony został od tego zarzutu uniewinniony, zaś na stronie 35 , że zarzut ten został wyeliminowany z opisu czynu przypisanego. Aby wyjaśnić tę niekonsekwencję Sądu meriti należy sięgnąć do treści zapadłego w sprawie wyroku, z którego wynika w sposób nie budzący wątpliwości, iż czyn ten został wyeliminowany z opisu czynu przypisanego oskarżonemu, w tym oskarżonemu D. A. (1). Wobec powyższego stwierdzenie Sądu Okręgowego zawarte na stronie 27 pisemnych motywów tego orzeczenia traktować należy w kategorii omyłki pisarskiej, zwłaszcza wobec odniesienia się do spornej kwestii na stronie 35, gdzie zawarto szczegółowy wywód odnoszący się do wyroku w tej części.

W tym miejscu, przechodząc do zarzutu naruszenia prawa do obrony, przypomnieć należy, iż przestępstwo to dokonane miało być w warunkach art. 12kk. Przepis ten jest podstawą do uznania wielości zachowań za jednorazową realizację znamion czynu zabronionego czego konsekwencją jest przyjęcie, iż sprawca pomimo wielości zachowań przestępnych popełnia jeden czyn zabroniony. Z punktu widzenia ocen prawno karnych bierze się pod uwagę sumę zachowań składających się na czyn ciągły, tak więc zarówno o kwalifikacji prawnej decyduje łączna ocena wszystkich zachowań, łącznie także dokonuje się oceny społecznej szkodliwości zachowań składających się na ciąg. W związku z tym , że czyn ciągły stanowi jedno przestępstwo, nie jest możliwe wydanie orzeczenia uniewinniającego z niektórych tylko zachowań objętych znamieniem ciągłości, w sytuacji więc gdy Sąd dojdzie do wniosku, jak w sprawie niniejszej, iż oskarżonemu, w tym D. A. (1) nie można przypisać tego fragmentu czynu ciągłego, winien wyeliminować dany fragment (dane zachowanie) z opisu czynu. Na koniec dodać należy, iż jest to pogląd od dawna już uformowany zarówno przez doktrynę prawa karnego jak i orzecznictwo Sądu Najwyższego (vide wyrok Sądu Najwyższego z 16 XII 1971r., IVKR 279/71. OSNPG 1972, z.4 poz. 79, oraz z 19 X 1989r., II KR 162/89, Komentarz do Kodeksu Karnego, Część Ogólna, pod redakcją A. Zolla, Zakamycze 2004). Na marginesie stwierdzić jeszcze wypada, że obrońca w żaden sposób nie wykazał na czym polegać ma w tej konkretnej sytuacji naruszenie art. 6 kpk , skoro nie może być mowy , z przyczyn oczywistych, o uniewinnieniu oskarżonego od opisanego powyżej fragmentu zachowania. Także apelacja obrońcy oskarżonego K. D. (1) okazała się niezasadna. Skarżący postawił jeden tylko zarzut obrazy przepisów postępowania wskazując na art. 7kpk i 410 kpk polegający na nieuprawnionym , jego zdaniem, czynieniu istotnych ustaleń faktycznych w oparciu o wyjaśnienia M. K. (1), podczas, gdy odmówił on złożenia wyjaśnień przed Sądem. W ocenie Sądu odwoławczego zarzut ten jest tożsamy z zarzutami stawianymi orzeczeniu przez obrońców pozostałych oskarżonych, do czego odniósł się Sąd Apelacyjny powyżej. Zauważyć jednak należy, iż w treści uzasadnienia do złożonego środka zaskarżenia obrońca ten sformułował szereg zarzutów dotyczących w istocie naruszenia prawa materialnego przez Sąd meriti. Pierwszy z zarzutów koncentruje się na kwalifikacji prawnej czynów z art. 258§ 1 kk przypisanych w wyroku oskarżonemu K. D. , gdzie w pkt. XV Sąd wymierzył za nie karę w oparciu o art. 91 kk. Postawiony w apelacji obrońcy tego oskarżonego zarzut obrazy art. 91kk jest w ocenie Sądu odwoławczego niezasadny. W tym miejscu zauważyć należy, iż oskarżony stanął pod zarzutem udziału w dwóch grupach zorganizowanych, opisanych w zarzutach w pkt. I (w okresie od 1 grudnia 2006r do 1 maja 2007r, grupa kierowana przez M. C. (1)) oraz w pkt. III (w okresie od 13 marca 2007r do co najmniej 19 czerwca 2007r, grupa kierowana przez S. i S. K. (1)). Sąd Okręgowy w wyroku w pkt. II uznał oskarżonego za winnego dokonania obu tych czynów zaś w pkt. XV na podstawie art. 91§ 1kk w zw. z art. 258§1kk w zw. z art. 65 kk wymierzył mu za oba czyny jedną karę w wymiarze 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Obrona kwestionuje możliwość skazania oskarżonego w tym układzie procesowym za dwa odrębne czyny, utrzymując, iż w istocie mamy do czynienia z kompleksem zachowań które winny być potraktowane jako jedna integralna i nienaruszalna całość, a nie pojedyncze zachowania, oraz co za tym idzie kwestionuje także możliwość wymierzenia kary w oparciu o przepis art. 91 kk.

W ocenie Sądu Apelacyjnego argumentacja taka jest błędna. Na wstępie przypomnieć należy, iż czyn z art. 258 § 1kk jest przestępstwem trwałym. Zaprezentowana przez obrońcę oskarżonego teza, iż skoro „zakresy czasowe” obu przestępstw nachodzą na siebie, to nie może być mowy o spełnieniu przesłanki koniecznej do uznania, iż mamy do czynienia z czynem ciągłym w rozumieniu art. 91 kk, albowiem nie została spełniona przesłanka popełnienia przestępstw „w krótkich odstępach czasu”, nie jest logiczna. Z poglądem tym nie można się zgodzić. Określanie odległości czasowej pomiędzy poszczególnymi przestępstwami ma charakter jedynie orientacyjny, skoro w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że może to być odstęp kilku minutowy i 6 miesięczny. Pewne jest tylko to, że zbyt długi przedział czasu dzielący poszczególne następujące po sobie przestępstwa wyklucza przyjęcie, że istniał ścisły związek i szczególne więzi pomiędzy nimi. Ścisły związek i szczególne więzi ad maiore ad minus zachodzą niewątpliwie także w sytuacji zachodzenia na siebie tych okresów. Pamiętać należy, że przewidziana w art. 91kk koncepcja ciągu przestępstw wywodzi się z tzw. wieloczynowej koncepcji przestępstwa ciągłego, nawiązując do takiego jego rozumienia, które porównać można do szczególnego przypadku realnego zbiegu przestępstw z tą jednak istotną różnicą, iż Sąd nie wymierza odrębnych kar za każde przestępstwo z osobna tylko stwarza podstawy do wymiaru jednej kary za wielość przestępstw, charakteryzujących się szczególną więzią. Taka konstrukcja z całą pewnością odnosi się także do przestępstw trwałych, a takim jest przestępstwo z art. 258§ 1kk. Odnosząc się do kolejnego zarzutu sformułowanego przez obrońcę K. D., podnoszącego obrazę art. 12kk, który dotyczy pkt. III i XII wyroku, gdzie oskarżonego uznano za winnego dokonania czynów z art. 279§ 1kk w zb. z art. 278§ 1 kk w zb. z art. 294§ 1kk w zw. z art. 11§ 2kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 kk, których dokonać miał działając w zorganizowanych grupach przestępczych, przypomnieć należy, iż zgodnie z koncepcją czynu ciągłego sprawca musi realizować składające się na czyn ciągły zachowania „ze z góry powziętym zamiarem”. Ten zamiar „powzięty z góry” oznacza zamiar który już w chwili jego powzięcia odnosi się do wszystkich zindywidualizowanych, co najmniej w ogólnym zarysie, zachowań, składających się na czyn ciągły (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 12 X 2000r., II Aka 155/00). Przenosząc powyższe rozważania na grunt sprawy niniejszej, nie sposób przyjąć, iż zachowania oskarżonego, działającego w dwóch, niezależnych grupach zorganizowanych, kierowanych przez różne osoby, gdzie każda działała na „własny rachunek” i wyzyskiwała własne możliwości, także techniczne, dokonywania przestępstw, podejmowane były z jednym zamiarem, realizowanym już w chwili podejmowania pierwszego zachowania, zamiarem popełnienia wszystkich pozostałych zachowań składających się na oba czyny ciągłe. Należy przyjąć, iż oskarżony działał, co do obu przypisanych mu czynów ciągłych, z identycznym zamiarem, takim samym w odniesieniu do każdego z nich z osobna, ale nie istniejącym z góry co do całości przestępczej działalności opisanej w obu czynach ciągłych, co wyklucza, jako nie spełniające kryteriów czynu ciągłego zakwalifikowanie działalności K. D. w ramach obu grup przestępczych jako jednego czynu ciągłego. Wobec powyższego zarzut obrazę art. 12kk, zdaniem Sądu Apelacyjnego nie jest zasadny. Przechodząc do kwestii dotyczących zarzutu obrazę prawa materialnego tj. art. 46§ 1kk poprzez uwzględnienie wniosku opartego o art. 46§ 1kk „pomimo złożenia go przez osobę nieuprawnioną, tj. prokuratora”, uznając ten zarzut za bezzasadny, wskazać należy na nieaktualność poglądów prezentowanych w apelacji przez obrońcę oskarżonego. W świetle wprowadzonego nowelą z 10 stycznia 2003r (DZ. U. Nr 17, poz. 155) nowego przepisu art. 49a kpk stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w przywołanym w apelacji orzecznictwie nie uwzględnia, że względów oczywistych, zmian wywołanych przez wspomnianą nowelę. Z treści art. 49a kpk wynika bowiem jednoznacznie, że prokurator ma równoważne z pokrzywdzonym uprawnienie do wnioskowania o nałożenie na sprawcę czynu, o którym mowa w art. 46 kk (w dacie czynu dotyczył on także sprawcy przestępstwa przeciwko mieniu) obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Oznacza to ni mniej ni więcej tylko to, że prokurator jest stroną mającą samodzielną pozycję w omawianym zakresie i znajduje się razem z pokrzywdzonym i „inną osobą uprawnioną” w kręgu podmiotów którym przepis art. 46 § 1kk, w powiązaniu z przepisami proceduralnymi, w szczególności art. 49a kpk, przyznaje uprawnienie do złożenia wniosku. Od daty wejścia w życie wspomnianej nowelizacji uprawnienia prokuratora do złożenia wniosku na podstawie art. 46kk nie można wywodzić, jak chce skarżący, z treści art. 52§1 in fine kpk. Stanowisko takie wyrażone

zostało także w aktualnym orzecznictwie Sądu Najwyższego (vide postanowienie z dnia 28 kwietnia 2008r., KZP 6/08).

Niezasadny jest zarzut sformułowany w apelacji obrońcy oskarżonego S. (pkt. 2) dotyczący braku rozważań sądu meriti co do kwestii niezakwalifikowania czynu przypisanego temu oskarżonemu w pkt. XXI wyroku. Oczekiwanie skarżącego , iż Sąd będzie uzasadniał brak określonej decyzji procesowej (decyzji negatywnej), niemającej odzwierciedlenia w wyroku jest nieuprawnione. Wszak Sąd I instancji jest zobligowany do sporządzenia swego uzasadnienia w sposób, który realizuje wymagania nakreślone w art. 424 § 1 i 2 k.p.k. i temu zadaniu Sąd Okręgowy sprostał. Biorąc zaś pod uwagę treść wyjaśnień tego oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym, zarzut sformułowany w pkt. II 1 i 2 apelacji uznać należy za bezzasadny. Sąd odwoławczy w całości podziela stanowisko Sądu meriti wyrażone w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia na stronie 17. Zdaniem Sądu Apelacyjnego chybiony jest także zarzut niedostatecznego uzasadnienia wymiaru kary (pkt.3 apelacji obrońcy oskarżonego H. S.) , a także zawarte w apelacjach oskarżonych D. A. (1) (pkt 3), D. P. (1) (pkt.2), A. P. (1) (pkt. III) i K. C. zarzuty dotyczące rażącej niewspółmierności wymierzonych kar. Taki zarzut zasadny jest tylko wówczas, kiedy kara choć orzeczona w granicach ustawowego wymiaru, nie uwzględnia wszystkich okoliczności popełnionego przestępstwa i osobowości sprawcy. Rażąca niewspółmierność kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt 4kpk, zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. (vide wyrok Sądu Najwyższego, III KR 254/73, OSNPG 1974, nr 3-4, poz. 51). Nie chodzi więc o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - "rażąco" niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować (vide wyrok Sądu Najwyższego, II KRN 189/94, OSN Prok. i Pr. 1995, nr 5, poz. 18).Uwzględniając powyższe nie można zaakceptować stanowiska skarżących, że orzeczone kary noszą cechy rażącej surowości. Z tej części pisemnych motywów orzeczenia które dotyczą kwestii wymiaru kar orzeczonych wobec oskarżonych (strona 33-41) wynika , że Sąd Okręgowy przy wymiarze kar miał na uwadze wszystkie istotne okoliczności łagodzące i obciążające, a także w sposób prawidłowy zastosował określone w art. 53 kk dyrektywy dotyczące sądowego wymiaru kary. Na podstawie prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, Sąd meriti słusznie wskazał, iż stopień winy wszystkich oskarżonych należało uznać za wysoki , a także społeczna szkodliwość przypisanych im czynów jest znaczna. Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego M. C. wymierzając temu oskarżonemu karę, Sąd Okręgowy wziął pod uwagę przypisany wyrokiem czas działalności grupy, wysokość wyrządzonej szkody, oraz korzyści jakie uzyskał oskarżony z działalności przestępczej z której uczynił sobie stałe źródło dochodu. Biorąc pod uwagę rolę tego oskarżonego oraz wszystkie przywołane w uzasadnieniu Sądu meriti okoliczności obciążające żadną miarą nie można uznać wymierzonej temu oskarżonemu kary łącznej 3 (trzech)lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności za niewspółmiernie surową. Karę tę wymierzono na zasadzie asperacji. Także kary jednostkowe sytuują się w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Wbrew zaś twierdzeniom obrońcy oskarżonego D. A. (1) wymierzając karę temu oskarżonemu Sąd Okręgowy wyjaśnił nie tylko okoliczności jakie brał pod uwagę wymierzając tę karę, ale także z czego wynika różnica w karze wymierzonej temu oskarżonemu i oskarżonemu P. W. (vide strona 38 pisemnych motywów orzeczenia). Niezasadny jest także zarzut niewzięcia pod uwagę przy wymiarze kary oskarżonemu D. P. (1) jego sytuacji rodzinnej i materialnej, skoro na stronie 38 pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia Sąd Okręgowy odniósł się do tej kwestii, słusznie, zdaniem Sądu Apelacyjnego uznając, iż sytuacja rodzinna i osobista oskarżonych nie należy w sprawie niniejszej do istotnych okoliczności łagodzących, a pogląd swój należycie i logicznie uzasadnił. Chybiony jest także sformułowany przez obrońcę tego oskarżonego zarzut nadmiernego obciążenia D. P. kosztami postępowania, skoro jak wynika z wyroku oskarżony ten został obciążony tymi kosztami jedynie w części. Należycie także uzasadniono wymiar kary orzeczonej wobec oskarżonego A. P. (strona 39 i 40 pisemnych motywów orzeczenia), zaś apelacja obrońcy nie przedstawia żadnych argumentów na poparcie tezy o rażącej surowości orzeczonej kary. Abstrahując od podniesionych zarzutów dotyczących niewspółmiernie surowych kar stwierdzić należy, iż z racji zakresu zaskarżenia wyroku Sądu Okręgowego przez pozostałych obrońców oskarżonych, Sąd odwoławczy z urzędu zobligowany był treścią art. 447§ 1kpk do skontrolowania wyroku w całości, a więc także pod kątem przyczyn z art. 438 pkt 4 kpk. Dokonując kontroli

instancyjnej Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, iż w pełni należy podzielić stanowisko Sądu Okręgowego zawarte w wyroku i na stronach 33-41 gdzie przedstawione zostały okoliczności mające wpływ na wymiar kar jednostkowych i łącznych. W ocenie Sądu odwoławczego orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności i grzywny są adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonych, uwzględniają dyrektywy określone w art. 53 kk i nie noszą cech rażącej surowości. Zasadnie orzeczone zostały także na podstawie art. 46 kk środek karny w postaci nałożenia na oskarżonych obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody. Przechodząc do uzasadnienia zmian dokonanych przez Sąd odwoławczy w części reformatoryjnej niniejszego wyroku stwierdzić należy, iż część zarzutów wywiedzionych w apelacjach okazała się zasadna. Zasadny okazał się zarzut dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych polegający na wskazaniu jako pokrzywdzonego czynem przypisanym oskarżonym w pkt. III h wyroku (...) Spółki z o. o. z siedzibą w W. (apelacja obrońcy oskarżonych S. i S. K., P. W.) . Z dokumentów załączonych do akt sprawy (faktury zakupu) , jak i treści zeznań świadków J. L. i J. K. (1) wynika, iż przedmiotowa zagęszczarka (...) należała do PPHU (...), a nie firmy wskazanej przez Sąd I instancji, która jedynie była generalnym wykonawcą budowy. Zasadny okazał się także zarzut sformułowany w apelacji obrońcy oskarżonego H. S. (1) (pkt . 4). Istotnie na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności nie zaliczono temu oskarżonemu okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, wobec czego Sąd Apelacyjny w wyroku zawarł orzeczenie oparte o art. 63§ 1 kk zaliczając okres 5 miesięcy i 2 dni z tytułu zatrzymania i tymczasowego aresztowania H. S. w sprawie niniejszej na poczet orzeczonej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. Zasadny jest także zarzut sformułowany w treści uzasadnienia apelacji obrońcy oskarżonego K. D. (1) (strona 14) dotyczący obrazy prawa materialnego tj art. 65kk. Istotnie powołując w podstawie wymiaru kary w pkt. XV wyroku przepis art. 65 kk Sąd Okręgowy dopuścił się obrazy prawa materialnego. Przypomnieć bowiem należy, iż zasady wymiaru kary przewidziane w art. 65 k.k. nie wiążą się z samym faktem przynależności do grupy, a łączą się kumulatywnie z przynależnością i działaniami związanymi funkcjonalnie z działalnością grupy przestępczej. W związku z powyższym należało art. 65 kk wyeliminować z podstawy wymiaru kary orzeczonej w pkt XV wyroku. Jednocześnie na mocy art. 455 kpk, który stanowi podstawę do orzekania przez Sąd II instancji poza granicami środka odwoławczego, działając z urzędu Sąd Apelacyjny poprawił błędną kwalifikację prawną czynów uzupełniając art. 65 kk o „§1” w pkt. III lit.k wyroku co do czynu przypisanego oskarżonym S. K. (1), S. K. (2), P. W. (1) i K. D. (1), w pkt. XII lit.e wyroku co do czynu przypisanego M. C. (1) i K. D. (1), w pkt. XIII wyroku co do czynu przypisanego D. A. (1), w pkt.XX lit.g wyroku co do czynu przypisanego A. P. (1). Zważyć bowiem należy, iż aktualne brzmienie art. 65, które nadała mu ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 93, poz. 889), obowiązuje od 1 maja 2004 r. Od tego czasu art. 65 kk podzielono na dwie jednostki redakcyjne, zaś do orzeczenia Sądu Okręgowego w przedmiotowym zakresie odnosi się niewątpliwie art. 65§ 1kk.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art.626 kpk i 634 kpk.

Mając powyższe względy na uwadze, Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.